

TREŠDIENA, 2010. GADA 7. APRĪLIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 14.35)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sesiju, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2010. gada 25. martā.

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Pirms desmit dienām Maskavā teroristu nodarījumu rezultāta bojā gāja vairāki cilvēki. Mēs jūtam līdzi upuru ģimenēm un ceram, ka par šiem uzbrukumiem atbildīgie tiks atrasti un notiesāti ātri. Eiropas Parlaments nosoda un ir vienmēr nosodījis šādu vardarbību.

Šodien paiet 70 gadi, kopš Staļins izdeva rīkojumu nošaut vairāk nekā 20 000 Polijas armijas virsnieku. Viņi bija kara gūstekņi, ko ieslodzījumā turēja pēc PSRS vardarbīgā uzbrukuma Polijai 1939. gada septembrī. Iepriekšējo parlamentāro pilnvaru laikā deputātiem bija iespēja noskatīties videofilmu „Katiņa”, kurā attēloti šie notikumi. Pagājušajā piektdienā to pirmo reizi pārraidīja Krievijas valsts televīzijas kanālā. Šodien, 7. aprīlī, Polijas premjerministrs un Krievijas Federācijas premjerministrs pirmo reizi kopā izrādīs cieņu noziegumu upuriem Katiņā. Tas ir svarīgs solis Polijas un Krievijas samierināšanas procesā un austrumu samierināšanas procesā, kā arī signāls visai Eiropai. Tas ir arī mūsu kontinenta austrumu un rietumu daļu samierināšanas procesa nākamais posms, ko mēs visi vēlamies.

(Aplausi)

Es arī vēlos jūs informēt, ka Eiropas Komisiju šodienas plenārsēdē pārstāvēs Šefčovič kungs. Barroso kungs šodien nevarēja ierasties svarīgu, ar ģimeni saistītu iemeslu dēļ.

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana

Priekšsēdētājs. – Izskatīšanai ir pieejami 2010. gada 25. marta sēdes protokols un sēdē pieņemtie dokumenti. Protokols ir apstiprināts.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, jūs pieminējāt uzbrukumu upurus Krievijā.

Vēl tikai nesen teroristu uzbrukumi notika Irākā, Afganistānā un Pakistānā, kas tāpat kā Krievija nav Eiropas Savienības dalībvalstis. Domāju, ka ir tikai pareizi pieminēt arī šo uzbrukumu upurus.

Priekšsēdētājs. – Jums taisnība, Speroni kungs. Es jums piekřītu. Šos ievadvārdus mēs Eiropas Parlamentā attiecinām arī uz šādiem notikumiem visā pasaulē. Mēs ar dziļām skumjām pieminam visus upurus. Mēs arī jūtam līdzi upuru ģimenēm un draugiem, kā arī valstīm, kurās šie notikumi risinājušies. Tomēr šis bija izņēmuma gadījums, jo Krievijā šādi gadījumi sen nav notikuši. Tādēļ es to pieminēju. Tomēr jums noteikti ir taisnība, Speroni kungs. Mums jāatceras, ka katru nedēļu pasaulē notiek daudzi drūmi atgadījumi. Tādēļ mūsu darbs Eiropā — Eiropas Savienībā — ir tik lietderīgs, un tādēļ mēs varam priecāties, ka ir bijis iespējams atrisināt daudzas no šīm problēmām Eiropā, lai gan joprojām neesam tās visas atrisinājuši. Paldies, Speroni kungs, ka norādījāt uz to. Liels paldies!

4. Eiropadomes 2010. gada 25.–26. marta sanāksmes secinājumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi: Eiropadomes 2010. gada 25.–26. marta sanāksmes secinājumi.

Herman Van Rompuy, Eiropadomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, dārgie kolēģi! Šodien jums vēlos sniegt paziņojumu par pirmo oficiālo Eiropadomes sanākumi, kuru man bija gods vadīt.

Kā jūs zināt, šīs sanāksmes darba kārtībā bija punkts par ekonomikas stratēģiju „Eiropa 2020” un par mūsu stratēģiju globālajās sarunās par klimata pārmaiņām. Šo darba kārtību papildināja, jo steidzamā kārtā jau otro reizi pēdējo divu mēnešu laikā bija jārisina jautājums par situāciju Grieķijā un saistīti jautājumi attiecībā uz eiro zonu. Es vēlos sākt ar pēdējo pieminēto.

Kā, kādos apstākļos un no kurienes jānodrošina finansiāls atbalsts Grieķijas valdībai, ja tāds būs vajadzīgs, bija galvenie Eiropadomes debašu jautājumi. Patiešām, pirms mūsu sanāksmes, šķiet, viedokļi bija ļoti atšķirīgi. Tas Eiropas Savienībā nav neierasti, jo īpaši kad tik daudz ir likts uz spēles, tomēr galvenais ir tas, ka esam panākuši vienošanos. Eiropas Savienības spēja rast kompromisu nav mazinājusies. Tā ir mūsu pastāvēšanas pamatā.

Šajā gadījumā visiem pieņemamu kompromisu palīdzēja rast liels skaits divpusēju attiecību starp dalībvalstīm un mani, eiro zonas ministru 15. marta sanāksmes secinājumi, Komisijas priekšlikumi par dalībvalstu aizdevumiem un intensīvas sarunas starp Franciju un Vāciju.

Es sasaucu un vadīju eiro zonas valstu un valdību vadītāju sanāksmi un iepazīstināju viņus ar deklarācijas projektu, ko pēc grozījumu ieviešanas vienprātīgi pieņēma.

Par tām teksta daļām, kas ietilpst Eiropadomes kompetencē, Eiropadome pati apspriedās un vienojās. To pieņēma arī Eiropas Centrālā banka.

Deklarācijā mēs atkārtoti apstiprinām, ka katrai eiro zonas dalībvalstij ir jāievēro stabila valsts politika saskaņā ar noteikumiem, par kuriem panākta vienošanās, un jāapzinās dalītā atbildība par ekonomikas un finanšu stabilitāti eiro zonā.

Mēs pilnīgi atbalstām Grieķijas valdības centienus un paužam gandarījumu par 3. martā paziņotajiem papildpasākumiem, kas ir pietiekami, lai nodrošinātu 2010. gada budžeta mērķu sasniegšanu. Šos pasākumus pieprasīja Eiropadomes 11. februāra neoficiālās sanāksmes laikā.

Pamatojoties uz mūsu ieviesto solidaritātes mehānismu, esam gatavi — gadījumā, ja tirgus finansējums nebūtu pietiekams, — iejaukties un nodrošināt atbalstu, īstenojot Eiropas iniciētus pasākumus divpusēju aizdevumu veidā no eiro zonas dalībvalstīm un sadarbojoties ar Starptautisko Valūtas fondu.

Mehānisms atbilst līgumu noteikumiem un ir saskaņā ar dalībvalstu, Komisijas un Centrālās bankas vispārējo vienošanos. Attiecīgi Grieķijas valdībai nav bijis vajadzīgs lūgt nekādu finansiālu atbalstu, lai gan mēs situāciju turpinām cieši uzraudzīt.

Vēlos tikai sacīt, ka SVF iesaistīšanas sākotnēji radīja bažas, ka to varētu uzskatīt par ārējo atbalstu eiro zonai, kas pati nespēj atrisināt savas iekšējās problēmas. Tomēr pēc šā jautājuma apsvēršanas sāka dominēt viedoklis, ka Starptautisko Valūtas fondu galu galā lielā mērā finansē ar Eiropas naudu — tad kādēļ Eiropas valstis nevarētu izmantot tā mehānismus? Mēs esam izveidojuši un finansējam SVF tieši šim nolūkam, un būtu dīvaini neizmantot to un tā zināšanas. Tādēļ par pieņemamu ir uzskatāma cieša sadarbība ar SVF, jo īpaši gadījumā, kad rīcību lielākoties veido divpusēji eiro aizdevumi.

Daudz komentāru bija vēl par diviem deklarācijas aspektiem.

Pirmkārt, Eiropadome vēlas no šīs krīzes gūt mācību. Tāpēc tā lūdza mani izveidot darba grupu. Šo darba grupu izveidos ciešā sadarbībā ar Komisiju, un to veidos dalībvalstu, prezidentvalsts un Eiropas Centrālās bankas pārstāvji. Darba grupa iesniegs savus secinājumus pirms šā gada beigām. Eiropadome pieņems galīgos politiskos lēmumus. Esmu paredzējis šim darbam piešķirt prioritāti. Grieķijas gadījums akcentēja eiro zonas pašreizējā fiskālās uzraudzības mehānisma ierobežojumus. Mums jāizskata visi iespējamie veidi, kā nostiprināt fiskālo disciplīnu un ierosināt sistēmu krīzes risināšanai. Ir būtiski nostiprināt mūsu mehānismus. Atklāts ir jautājums par to, kādos juridiskajos tekstos galu galā būs jāievieš grozījumi, un šis jautājums mums ir jāizskata, vienlaikus neaizmirstot par dažādajām procedūrām, kas varētu būt nepieciešamas, lai grozītu dažādos juridiskos instrumentus.

Darba grupai jārisina nesenās krīzes atklātās problēmas divi aspekti: atbildība — kā novērst šādas budžeta nedisciplinētības atkātošanos, un solidaritāte — kā izvairīties no improvizācijas, ja kāda dalībvalsts laika gaitā atkal saskaras ar finanšu krīzi.

Grieķijas gadījums arī akcentēja vajadzību izpētīt konkurētspējas atšķirības eiro zonā un Eiropas Savienībā, un par šo jautājumu mēs sākam diskusijas, ko turpināsim jūnijā, jo tas ir eiro zonas ekonomikas aspekts, kuram esam pievērsuši nepietiekamu uzmanību. Bez plašākas ekonomiskās konverģences mēs apdraudēsim

kopējo valūtu un kopējo tirgu. Šīs diskusijas ir ārkārtīgi svarīgas. Budžeta disciplīna ir nepietiekama. Budžeta problēmas rada ekonomikas problēmas.

Otrkārt, komentāri tika izteikti par rindkopu, kurā paziņojām, ka „mēs apņemamies Eiropā veicināt ekonomikas politikas stingru koordināciju. Mēs uzskatām, ka Eiropadomei ir jāuzlabo Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldība, un ierosinām palielināt tās nozīmi ekonomikas koordinēšanā un Eiropas Savienības izaugsmes stratēģijas noteikšanā”.

Daži komentāri bija par to, ka šā paziņojuma franču valodas versijā vārda „pārvaldība” vietā ir lietota frāze „*gouvernement économique*”. Vēlos jums paskaidrot, ka šeit nav novirzes no tā, ko mēs vēlamies sasniegt. Mēs vēlamies maksimāli izmantot Eiropadomi kā struktūru, ar kuru mēs varam koordinēt gan Eiropas Savienības, gan valstu instrumentus, lai uzlabotu mūsu ekonomikas rādītājus. Eiropadome nav ne Eiropas Savienības izpildorgāns, ne likumdošanas vara. Eiropadomes uzdevums saskaņā ar Līgumu ir nodrošināt stimulu un pamatnostādnes Eiropas Savienības politiskajam virzienam. Tas attiecas arī uz ekonomikas politiku. Tieši tas galvenokārt bija Eiropadomes sanāksmes uzmanības centrā, kad sākām iztirzāt stratēģiju „Eiropa 2020”.

Šajā saistībā varu jūs informēt par stabilu progresu, ko mēs turpināsim jūnija Eiropadomē. Pamatojoties uz Eiropas Komisijas priekšlikumiem — šajā saistībā vēlos paust atzinību priekšsēdētāja Barroso darbam —, mēs esam noteikuši piecus galvenos mērķus, kam jāpievērš mūsu centieni.

Pirmkārt, paaugstināt nodarbinātības līmeni līdz 75 %, galvenokārt panākot jauniešu, gados vecāku darba ņēmēju un mazkvalificētu darba ņēmēju lielāku līdzdalību, kā arī uzlabojot likumīgo migrantu integrāciju.

Otrkārt, uzlabot apstākļus pētniecībai un izstrādei, jo īpaši izvirzot mērķi panākt, lai publisko un privāto ieguldījumu līmenis šajā nozarē sasniegtu 3 % no IKP.

Treškārt, nostiprināt un integrēt ekonomikas stratēģijā klimata pārmaiņu mērķus, ko esam apņēmušies sasniegt līdz 2020. gadam.

Ceturtkārt, uzlabot izglītības līmeni, jo īpaši cenšoties samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukušo skaitu un palielinot to iedzīvotāju daļu, kas ir ieguvuši augstāko vai tai līdzvērtīgu izglītību.

Visbeidzot, sekmēt sociālo iekļaušanu, jo īpaši samazinot nabadzību.

Lai īstenotu šos mērķus, jāiegulda lielāks darbs, jo īpaši izstrādājot piemērotus rādītājus, un dalībvalstīm tagad ir jānosaka valsts mērķi, kas būs dažādi atkarībā no valsts situācijas. Daži no šiem mērķiem ir atspoguļoti ES tiesību aktos, savukārt daži nav reglamentējoši, bet tajos ietverti kopīgie centieni, kas jāīsteno, apvienojot valstu un ES mēroga rīcību.

Pēdējie divi no šiem pieciem mērķiem, proti, izglītība un sociālā iekļaušana, saņēma dažus komentārus. Šie mērķi, protams, saistīti ar galvenajiem aspektiem tā saucamajā „Eiropas sabiedrības modelī”, kad tirgus virzītājspēku aktivitāti mazina sociālie pienākumi un patiešām arī vides aspekti. Tomēr daži ir norādījuši, ka izglītība ir valsts atbildība vai dažās valstīs pat pašvaldību vai reģionālā atbildība. Tas tiesa, un šajā ziņā mēs neesam paredzējuši neko mainīt. Tomēr tas nozīmē, ka visiem valdības līmeņiem ir jāsadarbojas, lai īstenotu mūsu kopējo stratēģiju, katram uzņemoties savu daļu atbildības mūsu kopīgajos centienos.

Attiecībā uz sociālo iekļaušanu un nabadzības samazināšanu daži ir sacījuši, ka tas ir rezultāts, nevis līdzeklis. Tas būs mūsu centienu rezultāts, nevis instruments. Lai gan saprotu šo argumentu, sociālā iekļaušana ietilpst Eiropas Savienības kompetences jomā saskaņā ar Lisabonas līgumu un tā ir arī galvenais instruments, lai uzlabotu mūsu kopējos ekonomikas rādītājus, kā arī nodrošinātu sabiedrības atbalstu mūsu mērķiem. Tā atbilst tautu dedzīgajiem centieniem nodrošināt taisnīgumu mūsu ekonomikā. Mēs to neņemam vērā, paši uzņemoties risku.

Papildus šo piecu mērķu noteikšanai — kuri mums turpmāk būs jāīsteno — Eiropadome uzsver, ka ir vajadzīgi strauji panākumi, stiprinot finanšu tirgu regulēšanu un pārraudzīšanu gan Eiropas Savienībā — kur Eiropas Parlamentam ir svarīgs darbs darāms finanšu noteikumu jomā —, gan starptautiskos forumos, piemēram, G20, lai pasaules līmenī nodrošinātu vienādu godīgas konkurences nosacījumus.

Progress īpaši ir nepieciešams tādos jautājumos kā kapitāla prasības, sistēmiskas iestādes, krīzes pārvaldības finanšu instrumenti, pārredzamības palielināšana atvasināto instrumentu tirgos, īpašu pasākumu apsvēršana saistībā ar suverēniem kredītsaistību neizpildes mijmaiņas līgumiem un starptautiski atzītu principu īstenošana attiecībā uz prēmijām finanšu pakalpojumu jomā. Komisija drīzumā iesniegs ziņojumu par iespējamiem novatoriskiem finansējuma avotiem, piemēram, pasaules mēroga nodevu, ko piemērotu finanšu darījumiem

vai bankām. Mums jārod risinājumi, lai neatkārtotos finanšu krīze, bet mums arī jārisina morālā krīze, kas bija finanšu krīzes pamatā.

Eiropadome devās uz Kopenhāgenu, lai diskutētu par klimata pārmaiņām un to, kā mainīt mūsu centienu virzienu. Starptautisks un vispusīgs juridisks nolīgums joprojām ir vienīgais efektīvais veids, kā sasniegt pieņemto mērķi — nodrošināt, ka pasaules temperatūras pieaugums nepārsniedz 2 °C. Mēs vienojamies saglabāt augstus mērķus un lietišķumu starptautiskajās sarunās, bet vienojamies arī par to, ka jāievēro pakāpeniska pieeja, kuras pamatā ir Kopenhāgenas vienošanās. Apņemšanās saistībā ar emisiju samazinājumiem nav pietiekamas, lai sasniegtu izšķirošo 2°C mērķi. Sarunām vajadzīga jauns stimul. Nākamajā sanāksmē Bonnā ir jāizstrādā pamatnostādnes sarunu virzīšanai. Līgumslēdzēju pušu 2. konferencē, kas notiks Kankunā, jāpieņem konkrēti lēmumi un jāpievēršas atlikušajām problēmām. Eiropas Savienība un tās dalībvalstis īsteno savas saistības — ik gadu laikposmā no 2010. līdz 2012. gadam nodrošināt 2,4 miljardus eiro tūlītējam finansējumam, un mēs neesam aizmirsuši savu apņemšanos kopīgi nodrošināt 100 miljardus dolāru gadā līdz 2020. gadam, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm cīnīties pret klimata pārmaiņām.

Šajā saistībā mēs diskutējam par to, kā rīkoties saistībā ar galvenajiem globālajiem partneriem, ar kuriem iepazīstināja Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Augstā pārstāve *Cathy Ashton*, kuras atbilstīgo analīzi sanāksme atzinīgi novērtēja.

Mēs šos jautājumus izvirzīsim ne tikai Apvienoto Nāciju Organizācijas procesā, bet arī citos forumos, lai palīdzētu nodrošināt vajadzīgo virzītājspēku. Mēs turpināsim arī darbu iekšienē. Mēs organizēsim mērķtiecīgas Eiropadomes debates par enerģētikas politiku un par to, kā pāriet uz efektīvu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, izpētot visus šādas ekonomikas aspektus, tostarp energoapgādes drošību.

Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Es pabeigšu runu, sakot, ka Eiropadome ir nodrošinājusi nepārprotamu progresu un ir izvairījusies no lielām un postošām kļūdām, kas varētu mūs būtiski aizkavēt.

Dīvaini, ka daži izteicās, ka man šajā procesā bija tikai skatītāja loma, savukārt vēl citi ir nosaukuši mani par varu grābjošu diktatoru. Vēlos jums apgalvot, ka neesmu neviens no tiem. Eiropadomes pastāvīgajam priekšsēdētājam jābūt koordinatoram un vienprātības veidotājam šajā institūcijā, kas var strādāt tikai tad, ja tiek rasti vajadzīgie un pietiekami mērķtiecīgi kompromisi.

Es cerēju, ka Eiropadomes pastāvīgā priekšsēdētāja pilnvaru sākums man būs vieglāks. Nākamie divi gadi būs grūti. Es pilnīgi apzinos, ka sliktākā lejupslīde ir beigusies, bet problēmas ir palikušas.

Mēs reaģējam efektīvi, risinot sākotnējo finanšu krīzi, bet nereti ir daudz grūtāk saglabāt vienotību un attiecīgi rīkoties pēc vētras norimšanas. Tas nozīmē, ka nākamā gadu laikā nav iespējama „ierastā rīcība”. Tas attiecas arī uz Eiropas Parlamentu.

Maroš Šefčovič, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kungs! Pagājušā mēneša laikā Eiropadomei ļoti prasīgos apstākļos bija jāīsteno svarīga darba kārtība. Pēc intensīvām un dedzīgām debatēm Eiropadome ne tikai vienojās par būtiskāko daļu Komisijas priekšlikumos attiecībā uz izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju „Eiropa 2020”, bet arī pieņēma lēmumu par mehānismu eiro zonas finansiālās stabilitātes nodrošināšanai, lai Grieķijai vajadzības gadījumā sniegtu finansiālu atbalstu.

Bet būsim atklāti. Tikai nedaudzi paredzēja šādu rezultātu. Ņemot vērā to, kas bija likts uz spēles, Eiropadomes sanāksmes sākumā starp dalībvalstu viedokļiem pastāvēja būtiskas atšķirības attiecībā gan uz īstermiņa jautājumu par finansiālās stabilitātes mehānismu, gan uz vidējā termiņa jautājumu par stratēģiju „Eiropa 2020”. Vēlos jums īsi paskaidrot Komisijas viedokli par to, kā šis risinājums ir panākts un ko tas nozīmē. Sākšu ar finansiālās stabilitātes mehānismu un tad pāriešu pie stratēģijas „Eiropa 2020”.

Attiecībā uz finansiālās stabilitātes mehānismu reālā situācija ir tāda, ka šī mums bija pilnīgi nezināma joma. Bet būsim atklāti arī par otru jautājumu. Lai gan bija jānosaka jauna atbildes reakcija jaunai problēmai, nebija iespējams vispār nereaģēt. Jautājums nebija par to, vai atbildes reakcijas vispār būs. Jautājums bija par to, kāda varētu būt atbildes reakcija un kādai tai jābūt. Kā jau sacīju, sākotnēji starp dalībvalstīm šajā jautājumā nebija vienprātības. Diskusijas bija notikušas jau ilgāku laiku, bet risinājums netika panākts pirms šīs sanāksmes — ne attiecībā uz mehānisma principu, ne sīkākiem elementiem.

Tādēļ Komisija un tieši priekšsēdētājs *Barroso* un komisārs *Rehn* uzņēmās iniciatīvu, mēģinot gan panākt vienprātību, gan nodrošināt valstu atbalstu, lai palīdzētu dalībvalstīm sanākt kopā mūsu kopējo interešu labā. No vienas puses, Komisija nepārtraukti aktīvi sadarbojās ar eiro zonas dalībvalstīm, izstrādājot piemērotu mehānismu. Proti, Komisija nodrošināja, lai mehānismu varētu piemērot Kopienas līmenī. No otras puses,

10 dienas pirms Eiropadomes sanāksmes Komisija atkārtoti izdarīja spiedienu, lai tiktu pieņemts lēmums par šādu mehānismu, pamatojoties uz diviem principiem: no vienas puses, stabilitāti un, no otras puses, solidaritāti. Ja atceraties mūsu debates pirms Eiropadomes sanāksmes: tie ir divi galvenie principi, ko jūs visi aicinājat ievērot.

Jūs visi zināt, ka bija vajadzīgs ilgstošs darbs un sarežģītas sarunas, lai sasniegtu risinājumu, kas galu galā bija pieņemams. Tā pamatā faktiski ir eiro zonas mehānisms, ko atbalstīja Komisija, vienlaikus paredzot arī SVF dalību. Pateicoties iepriekš minētajam, mūsu rīcībā ir mehānisms, kas gatavs izmantošanai. Tas ir apdomīgs drošības tīkls. Tieši tas mums bija vajadzīgs, un to mēs ieguvām.

Komisija ir apmierināta ar mehānisma galīgo formu. Tas varbūt nav nevainojams. Bet tas noteikti ir bezprecedenta, lai gan ir izstrādāts saskaņā ar līgumiem. Tā galvenās iezīmes saglabā pašu būtiskāko. Iestādes saglabā savas pilnvaras sākt mehānisma izmantošanu. Ir veikti vajadzīgie pasākumi SVF iesaistīšanai eiro zonā.

Vienlaikus Eiropadome paziņoja par darba grupas izveidi, lai dziļāk izpētītu mehānismus šādas krīzes risināšanai. Mehānisma īpašā forma ir izskaidrojama ar tā sarežģīto piemērošanas jomu, kuras pamatā ir ilgtermiņa perspektīva, paredzot plašas diskusijas par visām pieejamām iespējām, kas neizslēdz varbūtējus grozījumus līgumos. Šādas būtiskas debates, protams, ir svarīgas, un tāpēc jau šajā pavasarī Komisija ierosinās pasākumus koordinācijas uzlabošanai eiro zonā. Tam mēs izmantosim jaunās iespējas, ko jau nodrošina Lisabonas līgums. Komisija zina, ka Parlaments piekrīt tās viedoklim, ka daudz labāk ir iepriekš paredzēt vajadzību koordinēt un izstrādāt pareizos mehānismus, lai tie būtu pieejami vajadzības gadījumā.

Tagad vēlos runāt par stratēģiju „Eiropa 2020”. Mēs šajā Parlamentā jau diskutējām par vajadzību steidzami rīkoties un stimulēt sabiedrību, lai mainītu mūsu pieeju, kā arī par ES būtisko nozīmi mūsu ekonomikas sekmīgai pārveidošanai.

Rezultātu sasniegšanai būs vajadzīgi visu ieinteresēto personu kopīgi centieni visos līmeņos. Mēs visi zinām, ka spēcīgi, skaidri vēstījumi cilvēkus mudina apvienoties, tādēļ tik svarīgi ir konkrētie mērķi un elastīgās iniciatīvas, kas ierosinātas šīm stratēģijām. Tie apliecina mūsu kopējo Eiropas mērķi un ir atskaites punkts kopīgu centienu izstrādei. Mēs zinām, ka tad, ja mēs kopīgi spēsim tos panākt, Eiropa paplašinās savas konkurētspējas robežas, Eiropa saglabās savu dzīvesveidu un Eiropa nostiprinās savu pozīciju kā pasaules līmeņa dalībnieks. Tādēļ ir arī ļoti svarīgi uzsvērt, ka šī būs pārbaude tam, cik lielā mērā dalībvalstis ir gatavas uzņemties valsts līmeņa darbību, cenšoties sasniegt kopējus mērķus.

Pateicoties Eiropadomes sanāksmei, mūsu rīcībā ir precīzi skaitļi, par kuriem esam vienojušies saistībā ar nodarbinātību, pētniecību un izstrādi, kā arī ar klimatu un enerģētiku. Komisija arī uzskata, ka ir skaidri formulēts izglītības mērķis un ka mēs varam būt droši, ka jau jūnijā šajā saistībā noteiks konkrētus mērķus saskaņā ar Komisijas ierosinājumiem.

Vēlos nedaudz izteikties par mērķi, par kuru bija visdedzīgākās diskusijas, proti, par mērķi rīcībai pret nabadzību. Jūs zināt, ka vairākas dalībvalstis joprojām ir pārliecinātas, ka mērķa noteikšana attiecībā uz nabadzības apkarošanu ir Eiropas Savienības uzdevums. Komisijas viedoklis šajā jautājumā arī ir ļoti skaidrs.

Pirmkārt, visi, kas ir lasījuši Līguma noteikumus par sociālo politiku, zina, ka ir samērā nepareizi sacīt, ka šis jautājums jāatstāj tikai dalībvalstu ziņā.

Otrkārt, Komisija nepieņem apgalvojumus, ka šeit nevar izvirzīt jēgpilnu mērķi. Mēs turpināsim izstrādāt skaidru un metodiski pareizu pieeju, ko esam izvirzījuši. Komisija ir pārliecināta, ka laikposmā no šodienas līdz jūnijam saistībā ar šo pieeju var panākt vienprātību.

Treškārt, mums vienmēr jāapzinās risks, ka varētu rasties iespāids, ka Eiropas Savienību vairāk interesē bankas un uzņēmumi, nekā darba ņēmēji un ģimenes. Komisija ir stingri nolēmusi nodrošināt, lai tas tā nenotiktu. Mērķim, kas izvirzīts saistībā ar nabadzības apkarošanu, ir nepārprotami jāliecina, ka ES ir nodrošinātas iespējas visiem sabiedrības pārstāvjiem, pat visnelabvēlīgākajos apstākļos dzīvojošiem un neaizsargātākajiem cilvēkiem. Un, kā Komisija ir atkārtoti paziņojusi, nabadzības jautājumu nevar atrisināt, izmantojot tikai nodarbinātības politiku. Nodarbinātības politika ir ārkārtīgi svarīga, bet tā nekad nevar aizsniegt visus sabiedrības slāņus. Kā tad ir ar bērniem? Kā jūs izturēsieties pret pensionāriem? Kādas risinājumus mēs meklējam, kad domājam par nelabvēlīgos apstākļos dzīvojošām kopienām?

Tādēļ es varu jums apgalvot, ka Komisija turpinās izdarīt spiedienu, lai mērķis attiecībā uz nabadzības novēršanu tiktu saglabāts kā prioritāte. Tādējādi mēs, protams, ņemsim vērā līgumos noteikto kompetenču jomu sadali. Visas mūsu pamatiniciatīvas ir izstrādātas tā, lai Eiropas Savienības līmeņa darbība papildinātu

dalībvalstu rīcību. Stratēģija „Eiropa 2020” nenozīmē viena līmeņa rīcību uz citu rēķina. Tā nozīmē visu līmeņu labu darbu un kopēju sadarbību.

Nākamo dažu mēnešu laikā debatēs aizvien vairāk uzmanības sāks pievērst dalībvalstīm, jo ES mērķi tiks interpretēti kā valstu mērķi. Vēlos jums lūgt nodrošināt maksimālu dalību šajās debatēs un gribu paskaidrot, ka šeit nav runa pat centrāli uzspiestu diktātu. Šeit ir runa par kopīgu pieeju kopējām problēmām un radošu veidu, kā izmantot Eiropas dimensiju, lai mudinātu dalībvalstis sniegties mazliet tālāk savos centienos ieviest reformas savās tautsaimniecībās.

Un tagad nobeigumā vēlos runāt par citiem jautājumiem, par kuriem Eiropadomes sanāksmē notika diskusijas.

Vakariņu laikā Eiropadome apsprieda gaidāmo G20 samitu, pamatojoties uz priekšsēdētāja Barroso ievadkomentāriem. Kā jūs zināt, ne visas ES dalībvalstis ir tieši pārstāvētas G20 samitā. Komisija ir rīkojusies un ir apņēmusies turpināt rīkoties kā Eiropas vispārējo interešu pilnvarotā. Tagad, kad finanšu krīzes sākotnējā ietekme sāk mazināties, G20 saskaras ar problēmu, proti, šīm valdībām ir jāuztur to virzītājspēks vienotas pieejas īstenošanai attiecībā uz politikas jautājumiem, kas jārisina, ja pasaule no krīzes vēlas izklūt labāka.

Pēc Komisijas domām, Eiropas Savienībai jāturpina būt šā mērķa dzinējspēkam. Gaidāmajā samitā Toronto jānodrošina skaidrs G20 vēstījums par izklūšanas stratēģiju, kas atbalstītu atveseļošanu, kurā piedalās visas lielākās tautsaimniecības. Samitā arī vēlreiz jāuzsver, ka Dohas attīstības sarunu kārtas pabeigšana būtiski sekmētu pasaules ekonomiku. Vissvarīgākais — G20 ir jāturpina finanšu tirgu reformas virzība: mums jā saglabā spiediens, ko mēs piemērojam mūsu starptautiskajiem partneriem, lai viņi laikus un saskaņoti īstenotu G20 saistības.

Šajā saistībā tika uzsvērts, ka mūsu vēstījums būs visspēcīgākais, ja mēs varēsim sacīt, ka ES ir labi sagatavojusies. Tādēļ pirms Toronto mums jācenšas panākt vienošanos par galvenajiem finanšu pakalpojumu tirgus regulēšanas dokumentiem, kas vēl nav pieņemti, proti, dokumentiem par alternatīviem ieguldījumu fondu vadītājiem un par banku kapitālu — labi zināmo Kapitāla prasību direktīvu (CRD) III. Un, protams, ir būtiski vienoties par uzraudzības noteikumu kopumu, lai iestādes var sagatavoties un sākt darboties jau 2011. gadā. Komisija nekad nav slēpusi tās vilšanos par Padomes ierosinājumu samazināt iestāžu pilnvaras tik lielā mērā, ka tas jau apdraudot to efektivitāti. Jūs pašlaik debatējat par šo kopumu, un tas dod iespēju visu kopīgi pārdomāt, arī paturot prātā dažu iepriekšējo mēnešu pieredzi.

Priekšsēdētājs Barroso arī runāja par slogu saistībā ar banku atveseļošanu un atkārtoti apstiprināja Komisijas atbalstu jaunajiem instrumentiem, tostarp banku nodevām risinājumu finansēšanai. Viņš runāja arī par atvasinātajiem instrumentiem, jo īpaši par nesegto kreditsaistību neizpildes mijmaiņas līgumiem attiecībā uz valsts obligācijām. Viņš uzsvēra, ka Komisija šo jautājumu nopietni izpēta un apsver, kādi jauni pasākumi ir vajadzīgi attiecībā uz spekulatīvo pārdošanu (*short selling*) papildus strukturālai reformai atvasināto instrumentu tirgū, ko mēs jau veicam, izmantojot tiesību aktus, kurus jums iesniegsim jūnijā un šā gada laikā.

Eiropadome veltīja uzmanību arī klimata pārmaiņām, atbalstot Komisijas paziņojumā noteiktos galvenos vēstījumus. Dalībvalstis piekrita, ka šis jautājums ir mūsu problēmu saraksta augšgalā. Tas nozīmē, ka mums jāturpina veicināt starptautiskos centienus — un, kā jūs jau zināt, tas ne vienmēr ir viegli. Bet mums ir pareizais atspēriena punkts. Mēs ES iekšienē esam guvuši panākumus. Un Eiropadome atkārtoti apstiprināja ES apņemšanos attiecībā uz tūlītēju finansējumu, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm.

Tagad mums jābūt apņēmības pilniem un saskaņotiem. Apņēmības pilniem iepazīstināt ar mūsu viedokli galvenos partnerus visā pasaulē, paskaidrojot, kādēļ mēs nevaram ļaut šiem mērķiem izslidēt no mūsu rokām. Komisija atzinīgi vērtē to, ka Parlaments jau ir iesaistījies šajos centienos. Kā jūs zināt, mana kolēģe, komisāre *Connie Hedegaard*, jau ir iesaistījies programmā, kas nodrošinās rezultātus.

Mums jābūt saskaņotiem attiecībā uz mūsu apņemšanos panākt efektīvu starptautisku vienošanos, ja pārējie svarīgākie dalībnieki ir gatavi piedalīties. Mums jānostiprina panākumi, kas gūti saistībā ar Kopenhāgenas vienošanos.

Kopsavilkumā varu sacīt, ka Komisija ir devusi lielu ieguldījumu šajā Eiropadomē — pirmajā oficiālajā sanāksmē, ko sekmīgi vadīja Eiropadomes pastāvīgais priekšsēdētājs *Herman van Rompuy*. Vēlos apsveikt viņu par priekšsēdētāja pienākumu sekmīgo izpildi šajā sarežģītajā situācijā un apstākļos.

Mēs ar nepacietību gaidām intensīvo darbu nākamo mēnešu laikā, jo īpaši no šodienas līdz Eiropadomes sanāksmei jūnijā, kopā ar šo Parlamentu un Spānijas prezidentūru Padomes nozaru sastāvos. Ir jāpanāk, lai ES darbība kļūtu dinamiska un mērķtiecīga un ES būtu gatava uzņemties nākamās desmitgades problēmas.

Corien Wortmann-Kool, PPE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāj *Van Rompuy*, Komisijas priekšsēdētāja vietniek *Šefčovič*! Eiropadomes sanāksmē galvenokārt runāja par eiro zonas problēmām un par stratēģiju „Eiropa 2020”, kuras mērķis ir izaugsmes un mūsu pilsoņu nodarbinātības atjaunošana Eiropā. Visi valstu un valdību vadītāji vienojās nostiprināt Eiropas ekonomikas pārvaldības struktūru un paši apņēmties ekonomikas politikas spēcīgāku koordināciju Eiropā. Tas šķiet daudzsoļi. Tas pat varētu būt vēsturisks brīdis Eiropas integrācijā, taču pašlaik tas ir galvenokārt daudzsoļi. Svarīgākais ir, kā to nākamie mēneši un gadu laikā attīstīs. Galu galā attiecībā uz mūsu pilsoņiem Eiropas Savienībā solījumi neskaitās. Mūsu pilsoņiem ir svarīgs tikai rezultāts.

Priekšsēdētāj *Van Rompuy*, Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vārdā vēlos paust atzinību jums un jūsu apņēmībai. Jūs esat pārliecinoši startējis kā Eiropadomes pirmais pastāvīgais priekšsēdētājs, un tieši jums ir jāpaveic svarīgs uzdevums, proti, jāturpina Eiropadomes pārtapšana par struktūru ar reālu politisku apņemšanos attiecībā uz Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldību. Tāpēc mēs ar nepacietību gaidām jūsu un jūsu darba grupas rezultātus un esam pārliecināti, ka, pateicoties jūsu apņēmībai un neatlaidībai, jūs spēsit paveikt šo uzdevumu. Jārīkojas ļoti steidzami, un izlēmība un enerģiska darbība ir galvenais dienas kārtības uzdevums. Es jūs aicinu ierasties šajā Parlamentā, lai diskutētu par darba grupas rezultātiem un lai šajā saistībā iesaistītos ar mums debatēs. Uzdevuma mērogs ir liels, tādēļ ir ļoti svarīgi, lai jūs strādātu kopā ar Eiropas Komisiju un arī ar Eiropas Parlamentu kā Eiropas Savienības pilsoņu pārstāvi.

Mēs ceram, ka jūs ņemsiet vērā mūsu iestādes nozīmi un arī aktīvi iesaistīsiet mūs visos jautājumos, kā arī priekšlikumu izstrādē — ne tikai tad, kad darbs jau padarīts, bet arī pirms tam. Piemēram, PPE grupa ar nepacietību gaida Eiropas Komisijas priekšlikumus par lielāku ekonomikas koordināciju saistībā ar monetāro politiku. Šajā saistībā mūsu grupa lielu nozīmi piešķir striktākām budžeta pamatnostādņēm Stabilitātes un izaugsmes paktā, kā arī to preventīvās ietekmes nostiprināšanai. Mēs arī gaidām, ka Eiropas Komisija aktīvi iesaistīsies stratēģijas „Eiropa 2020” turpmākajā izstrādē. Mēs mudinām Komisiju maksimāli izmantot Lisabonas līgumā paredzētos instrumentus, jo īpaši dalībvalstu centienu novērtēšanai. Galu galā PPE grupai un citām šā Parlamenta grupām ir vairāk nekā skaidrs, ka atvērtās koordinācijas metodes vietā ir jāizmanto saistošas apņemšanās, kā arī pozitīvu stimulu un — nepieciešamības gadījumā — sankciju atbilstīga kombinācija, un mēs gaidām, ka šīs abas iestādes nekavēs laiku, lai iesniegtu pārliecinošus priekšlikumus.

Visbeidzot — attiecībā uz Grieķiju mūsu grupas priekšsēdētājs *Daul* kungs ir paudis atzinību Padomei par tās lēmumu par jaunu mehānismu palīdzības sniegšanai Grieķijai, ja tāda būs nepieciešama, iesaistot Starptautisko Valūtas fondu (SVF). Ir pareizi, ka šajā plānā galvenā nozīme ir pievērsta solidaritātei un atbildībai. Tomēr situācija joprojām ir uztraucoša, tādēļ vēlreiz vēlos sacīt, ka solidaritāte darbojas abējādi. Grieķijai jāievēro tās līgumi, patiesi īstenojot reformu plānus. Vai Grieķija var atjaunot uzticēšanos finanšu tirgos? Tam krīzes risināšanā būs izšķiroša nozīme.

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos sākt ar pateicību *Van Rompuy* kungam par viņa Parlamentā sniegtās runas dedzīgumu, kas liecina par viņa personīgo apņemšanos. Tomēr tas, kas jums Parlamentam bija sakāms un kas attiecas uz Padomes, nevis jūsu personīgi pieņemtajiem lēmumiem, mūsos izraisīja vilšanos. Pirmkārt, aplūkosim Grieķijas jautājumu. Ja lasām komentārus plašsaziņas līdzekļos, piemēram, *International Herald Tribune*, tur ir diezgan patiesi sacīts, ka, lai gan Grieķijai ir SVF striktie nosacījumi, tai nav SVF uzticības. Tas attiecināms uz Padomi. *Bini Smaghi* — Eiropas Centrālās bankas pārstāvis — saka, ka, pēc viņa domām, problēmu risināšana ir demokrātiskāka, ja to īsteno, izmantojot ciešāku sadarbību Eiropā, nevis tādu tehnokrātisku struktūru kā SVF.

Ja aplūkojam tirgu, redzam, ka tas ir reaģējis. Es pieņemu, ka tā reakcija saistībā ar eiro bija zināmā mērā pozitīva, bet saistībā ar Grieķiju nekas nav uzlabojies, viss ir pasliktinājies. No Padomes saņemtais vēstījums nav pozitīvs. Padome vienmēr labprāt aizkavē jautājumus, diskusijas un priekšlikumus. Ir tā, it kā mēs atrastos kuģī „Titāniks”, kas tūlīt ieskries aisbergā, bet cilvēki teiktu: „Labi, izveidosim darba grupu, lai apsvērtu, kā mēs varam no šādām sadursmēm izvairīties nākotnē,” vai „Veiksim intensīvas diskusijas par nākamās nedēļas ēdienkarti” tūlīt pēc sadursmes. Tas nav risinājums. Padomei ir jāatrod risinājumi. Tā nav jūsu vaina, tā ir valstu un valdību vadītāju vaina, kas nav gatavi sākt izstrādāt šos risinājumus un kas nav gatavi pieņemt jaunas idejas, piemēram, tādas, kuras ir ierosinājuši Eiropas sociālistiskie demokrāti un kuru pamatā ir abi pīlāri — gan stabilitāte, gan arī solidaritāte. Protams, solidaritāte nesākas tikai tad, kad kaut kas ir sagājis greizi; patiesi draugi cits citu brīdina laikus, kad problēmas sākas. Tāpēc ir negodīgi šādi izturēties pret Grieķiju pēc tam, kad esam stāvējuši līdzās un noskatījušies uz to gadiem, faktiski labi apzinoties, ka kaut kas nav kārtībā, un tagad pēc notikušā sacīt, ka „uz mūsu solidaritāti jūs paļauties nevarat”. Tādēļ Komisijas panāktais rezultāts attiecībā uz Grieķiju ir absolūti neapmierinošs.

Līdzīga ir stratēģijas „Eiropa 2020” situācija. Komisijas priekšlikumiem bija negatīvā puse, bet bija arī pozitīvā puse. Mēs nebijām sajūsmā, jo, mūsaprāt, trūka vairāku elementu. Un ko Padome izdara ar stratēģiju „Eiropa 2020”? Tā izrauj no tās vairākas daļas. Jūs minējat tikai piecus punktus, bet tiek zaudēts konteksts — tas, ka stratēģija „Eiropa 2020” nozīmēs ekonomikas jautājumu, sociālo jautājumu un vides jautājumu risināšanu — vai mēs vismaz riskējam to zaudēt.

Kad dzirdu — un to apstiprināja priekšsēdētāja vietnieks —, ka dažu valstu un valdību vadītāji jautā: “Vai mums jārisina nabadzības jautājums? Vai mums jāapkaro nabadzība?” — vai nav pret dabiski, ka pašlaik Eiropā pieaug nabadzība un nevienlīdzība? Un ir arī tādi valstu un valdību vadītāji, kas saka: „Šis jautājums neattiecas uz mums.” Tādā gadījumā, kā jūs varat skatīties acīs saviem pilsoņiem, ja tieši sociālais taisnīgums netiek risināts kā galvenais jautājums? Tādēļ es piekřītu jums un Komisijas priekšsēdētāja vietniekam, ka mums jāpieprasa cīņa pret nabadzību — neatkarīgi no kritērijiem — un nabadzības samazināšanai joprojām jābūt mūsu mērķim. Tas Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupai ir ļoti svarīgi.

(Aplausi)

Van Rompuy kungs, jūs pieminējat, ka šī bija jūsu pirmā oficiālā Eiropadomes sanāksme. Jūnijā notiks jūsu otrā Eiropadomes sanāksme. Es jums vēlu izdošanos saistībā ar šo Eiropadomes sanāksmi. Tā nebūs viegla, ņemot vērā notiekošās vēlēšanas, ar ko saistās patiesas bažas, ka varu, iespējams, iegūs tādas partijas, kas vēl mazāk ir gatavas ciešai sadarbībai Eiropā. Vēlu jums visu to labāko un ceru, ka valstu un valdību vadītāji neatstās jūs „karājoties gaisā”, kā viņi to izdarīja jūsu pirmajā oficiālajā Eiropadomes sanāksmē. Kad jums ir vajadzīga palīdzība un atbalsts, nāciet uz šo Parlamentu, jo īpaši Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupu. Mēs jums atjaunosim cerību, ka Eiropa var būt laba lieta!

Guy Verhofstadt, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Man ir divi komentāri par Padomes pagājušā mēneša sanāksmi. Pirmais attiecas uz mehānismu, ko Padome paredzējusi Grieķijai un par ko mani māt nopietnas bažas. Ceru, ka man nav taisnība, bet es nedomāju, kas šis mehānisms darbosies, jo tā ir divpusēju aizdevumu sistēma, nevis sistēma — Eiropas risinājums —, saskaņā ar kuru Eiropas Komisija Grieķijai izsniedz vienu aizdevumu, kā tas sākotnēji bija paredzēts.

(Aplausi)

Ja aplūkojam situāciju tirgos, pašlaik ir skaidri redzams, ka tie netic šai sistēmai. Tas nesākās vakar, bet gan pirms nedēļas. Pagājušajā pirmdienā — pirms vienas nedēļas — jau sākās problēma saistībā ar Grieķijas obligācijām, kuru procentu likme bija gandrīz 6 %. Tas ir par 300 bāzes punktiem augstāk par zemāko procentu likmi Eiropas Savienībā, kas ir 3 %. Tā kā pašlaik dažādas Eiropas Savienības dalībvalstis diskutē par to, kādai jābūt procentu likmei, ko piemēro divpusējiem aizdevumiem, šī likme vakar palielinājās līdz 400 bāzes punktiem, kas ir 4 %.

Tas nav veids, kā palīdzēt Grieķijai. Grieķijai jāveic vajadzīgie pasākumi, nevis jāsaņem divpusēji aizdevumi. Šis mehānisms patiesībā Grieķijai nepalīdz, bet to pašlaik soda.

Ir absolūti nepieciešams, lai Eiropas Komisija pēc iespējas ātrāk atgrieztos pie sākotnējās idejas par Eiropas aizdevumu, ko piešķirtu Eiropas Komisija. Tas automātiski pazeminās procentu likmes, kas būs zemākas par tām, kādas šodien pieejamas tirgū, jo pastāvēs šī Eiropas Komisijas un Eiropas iestāžu garantija. Tas ir vienīgais veids, kā palīdzēt Grieķijas valdībai sasniegt tās mērķus.

Tomēr Grieķijas valdībai, protams, jāpārtrauc tās iekšējās cīņas. Ja pastāvēs atšķirīgi viedokļi par Starptautiskā Valūtas fonda iejaukšanos un ja šādas diskusijas turpināsies, procentu likmes automātiski palielināsies.

Man otrs komentārs ir tāds, ka šobrīd mums vajadzīgs kas vairāk nekā tikai mehānisms Grieķijai vai citām valstīm. Mums ir vajadzīga drosmīga Eiropas Komisija, kas iesniedz ekonomikas reformu un monetāro reformu paketi, un mums šī pakete ir vajadzīga pēc iespējas ātrāk. Mums ir vajadzīga nozīmīga pakete, kādu iepriekš piedāvāja *Jacques Delors*, kurš konkrētā brīdī ierosināja Eiropas Ekonomikas un monetārās savienības paketi vai iekšējā tirgus paketi, lai risinātu problēmas. Mums tas vajadzīgs tagad. Mums vajadzīga drosmīga pakete. Tikai Eiropas Komisija var to sagatavot. Padome to nevar sagatavot, pat ne Padomes priekšsēdētājs. Komisijai ir tiesības uzņemties iniciatīvu, un Komisijai jāizstrādā reāla pakete.

(Aplausi)

Man grupa uzskata, ka šajā paketē jāiekļauj trīs galvenie elementi. Pirmkārt, Eiropas Valūtas fonda izveidošana, kas ir absolūti nepieciešama un ko ierosināja Vācijas finanšu ministrs *Schäuble* kungs. Mums šis fonds ir vajadzīgs pēc iespējas ātrāk, lai palielinātu Stabilitātes pakta efektivitāti.

Otrkārt, mums pēc iespējas ātrāk ir vajadzīgs, lai Eiropas obligāciju tirgus pazemina likmes visām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Tas nav sods lielākajai valstij Vācijai. Gluži pretēji — jums būs pieejama sistēma, saskaņā ar kuru Vācija maksās zemākas procentu likmes nekā pašreiz, jo nākotnē Eiropas obligāciju tirgum tā nodrošinās likviditātes pievienoto vērtību. Mums ir pieejami tehniskie līdzekļi un tos var izmantot.

Trešā lieta, kas mums ir vajadzīga, ir drosmīgāka stratēģija „Eiropa 2020”. Es pilnīgi atbalstu *Wortmann-Kool* kundzes nupat sacīto par to, ka mums vajadzīga spēcīgāka pārvaldības metode. Ne jau ar atklāto koordinācijas metodi mēs sasniegsim mūsu mērķus. Mums vajadzīga draudu un pielabināšanas metode, kā norādīja *Wortmann-Kool* kundze, kad vadību nodrošina ne tikai dalībvalstis, bet arī Komisija.

Kolēgi, mums kaut kas jāapdomā: ja Padome nākamo mēnešu laikā neizdara to, kas nepieciešams, lai nodrošinātu drosmīgāku stratēģiju „Eiropa 2020”, ko mēs kā Eiropas Parlaments varam darīt? Mēs varam darīt, lūk, ko: nākamo nedēļu laikā Parlamentam ir jāvienojas par plašām ekonomikas pamatnostādņēm un jāsniedz par tām atzinums. Un, ja Padome ar Komisijas atbalstu izvirzīs plašāku stratēģiju „Eiropa 2020”, neredzu iemeslu apstiprināt šīs plašākās ekonomikas pamatnostādnes. Pirmkārt, jāizvirza drosmīgs priekšlikums, kas, es ceru, mūs sasniegs jūnijā, un tad mums jāpadara mūsu darbs un jāapstiprina šī drosmīgākā pieeja un plašās ekonomikas pamatnostādnes.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man jāatzīst, ka, noklausoties *Van Rompuy* kunga runu, man bija man blakus sēdošajam *Lambsdorff* kungam jālūdz man iekniebt, jo likās, ka vai nu es neesmu reālajā pasaulē, vai arī Eiropadomes priekšsēdētājs nav tajā. To saku tādēļ, ka, manuprāt, pēdējā samita vienīgais pozitīvais rezultāts ir tāds, ka beidzot tika pielikts punkts nepatīkamajam kašķim starp Parīzi, Berlīni un Briseli — iesaistot arī ECB — saistībā ar jautājumiem, vai Grieķijai vispār piešķirs jebkādu palīdzību, vai ir jāizveido Eiropas Valūtas fonds un vai SVF ir jāiesaista vai nav. Rezultātā notika tirgošanās, ko *Verhofstadt* kungs jau prasmīgi aprakstīja.

Es arī nesaprotu, kā jūs varat sacīt, ka samitā panāktā vienošanās Grieķijai jau palīdz, jo procentu likme, kas Grieķijai šodien ir jāmaksā — un es to nupat pārbaudīju — nav 6 %, bet gan 7 %. Tātad likme palielinājās tūlīt pēc Padomes lēmuma. Es vienkārši nespēju saprast, kā ir iespējams cilvēkiem pūst miglu acīs par Eiropas solidaritāti, kas tas nepārprotami notika Padomē!

Es arī domāju, ka — kā tika aprakstīts Padomes sanāksmes laikā un pēc tās, pirms samita un pēc tā — Grieķijai tika nosūtīts ļoti dīvains, zemapziņas signāls, jo drošības tīkls nemaz nav drošības tīkls. Ja tas būtu tīkls, tam būtu jābūt ļoti izturīgam. Tomēr, kad runa bija par Grieķiju, visi vienojās, ka valsts stāvoklim ir jāpasniedz zemākais iespējamais punkts, pirms Brisele būtu gatava reāli palīdzēt. Vācijā, kad kanclere *Merkel* atgriezās no Briseles, patiesi likās, ka viņa Grieķijai vēlējās parādīt, ko nozīmē atrasties zemākajā iespējamā punktā, pirms viņa tai patiesi vēlētos palīdzēt. Mums ir sajūta, ka šis vairāk ir smagas mācību stundas gadījums, bet mums nav sajūtas, ka šādas mācība pašlaik varētu palīdzēt Eiropas Savienībai.

(Aplausi)

Šī negatīvā enerģijas Grieķijas virzienā iet roku rokā ar lēmumu neiesaistīties Grieķijas problēmu risināšanā. Viss paveicamais saistībā ar budžeta konsolidāciju, proti, kādās jomās jāsamazina valsts parāds, kā jāpalielina valsts dienestu efektivitāte, kā jācīnās pret nodokļu nemaksāšanu un kā Grieķijā risināma korupcija, ir atstāts SVF ziņā, kamēr Brisele atsakās iesaistīties. Šī rīcība, manuprāt, nav pareiza.

Mums vēlreiz ir skaidri jāapzinās, ko Grieķija mums patiesi iemāca, proti, mums skaidri norāda uz mūsu līgumu vājajiem punktiem, jo īpaši Māstrihtas līguma vājajiem punktiem. Ja analizēšu šos vājos punktus, es nenonāksu pie secinājuma, ka mums ir savstarpēji jāvienojas pašlaik neiesaistīties. Tā vietā es uzskatu, ka plašāka savstarpējā atbildība un plašāka solidaritāte ir jāpapildina ar savstarpēju iejaukšanos. Vienkārši ir pienācis laiks — papildus *Verhofstadt* kunga sacītajam par eiroobligācijām un finansiālā atbalsta mehānismiem —, kad mums jārunā par reformas nākamajiem pasākumiem. *Van Rompuy* kungs, ja jūsu darba grupa — Vācijā to nemitīgi sauc par *Arbeitsgruppe* jeb darba partiju, kas izklausās mazliet ierobežotāk, — ļaus šai ļoti vajadzīgajai reformai noritēt pašplūsmā, es patiesi neprognozu neko citu kā vien vēl vienu krīzi visā Eiropā, kas mūs skars pēc krīzes Grieķijā. Mums noteikti savstarpēji jākoordinē mūsu ekonomikas politika, mūsu nodokļu politika un tas, kā mēs izstrādājam savas valsts budžetu, kā mēs nodrošinām konkurētspēju, un mums noteikti jāuzņemas kopēja atbildība. Tomēr samitā neizdevās panākt neko no tā visa, un es uzskatu, ka tajā neizdevās arī panākt elementāras saistības.

Attiecībā uz klimata jautājumu stratēģijā „Eiropa 2020” — ja mēs to vēlamies uzskatīt par sekmju vai neizdošanās apliecinājumu, kas *Connie Hedegaard* ir jāņem sev līdzī uz Bonnu maijā? Vai viņai turp jādodas tukšām rokām? Vai viņai patiesi jādodas uz Bonnu ar to, ko viņai pašlaik iesniedz? Tas ir apkaunojoši! Jau atkal ir laiks „Nē kundzei” — kanclerei *Merkel* — atbalstīt savu pārliecību. Ir tik apkaunojoši, ka *Barroso* kunga ierosinātos jau tā vājos sociopolitiskos mērķus vēl vairāk ir „atšķaidījuši” Vācija, proti, kanclere *Merkel*.

No Vācijas nāk tik liela negatīvā enerģija! Esmu lasījusi, ka daudzi deputāti vēlējās *Helmut Kohl* atgriešanos šo notikumu gaitā. Man jāsaka, ka es nebiju viena no viņiem. Man par *Kohl* kunga gadiem ir citas atmiņas, un arī tad Eiropa nebija pati pilnība. Es vēlos, lai Eiropas galvaspilsētu politiskās zināšanas, kas vajadzīgas spēku apvienošanai globalizācijas laikā un pasaules krīzes laikā, beidzot tiek pārvērstas kopējā politikā.

Verhofstadt kungs, es labprāt pieņemšu jūsu aicinājumu par intensīvāk izstrādāt stratēģiju „Eiropa 2020”. Līdz šim šajā Parlamentā ar to ir nodarbojušās tikai trīs grupas.

Timothy Kirkhope, ECR grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs! Grieķijas krīze, protams, pēc Eiropadomes sanāksmes bija avīžu virsrakstu galvenais temats, savukārt pati sanāksme veica pirmos svarīgos pasākumus saistībā ar iniciatīvu „Eiropa 2020”. Mana grupa — ECR — vēlas, lai tiem, kas izvēlas pievienoties eiro zonai, tas būtu sekmīgs solis. Tagad Eiropas ekonomikai kopumā ir ļoti svarīgi, lai nekāda nestabilitāte neiedragā tirdzniecību un Eiropas ekonomiku plašākā kontekstā.

Protams, ne visas mūsu dalībvalstis ir jau izvēlējušās vai, iespējams, nekad neizvēlēšies pievienoties vienotajai valūtai. Šī krīze parāda, kādēļ daudzi, tostarp Lielbritānijas Konservatīvā partija, noraida dalību eiro zonā, kas nenovēršami nozīmē vienas procentu likmes politiku un valūtas maiņas kursu, kurus nosaka faktori, kam, iespējams, nav nekāda sakara ar iekšzemes ekonomikas realitāti. Pašreizējā krīze noteikti ir atklājusi dažas pamatproblēmas attiecībā uz eiro zonas pašreizējo struktūru. Tomēr, cenšoties risināt šīs problēmas, krīzi nedrīkst izmantot kā aizbildinājumu Eiropas Savienības pilnvaru tālākai paplašināšanai.

Mēs jau uzklusējam bīstami pavisas runas par vajadzību īstenot plašāku Eiropas ekonomikas pārvaldību. Šāda Briseles pilnvaru centralizācija nav risinājums un nebūtu pieņemama. Grieķijai vajadzīgs mūsu atbalsts un uzmundrinājums, bet nav viegli prasīt ārvalstu nodokļu maksātājiem, jo īpaši valstīs, kas neietilpst eiro zonā, apmaksāt šo rēķinu. Galu galā, protams, tikai paši grieķi var atrisināt Grieķijas valsts sektora parāda problēmas, un mēs viņiem vēlam sekmes viņu centienos rast izeju no krīzes.

Runājot par iniciatīvu „Eiropa 2020”, mēs atzinīgi vērtējam Padomes pirmos pagaidu pasākumus. Mēs nekad nedrīkstam aizmirst, risinot pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi, ka mēs jau pirms krīzes saskārāmies ar lielām ekonomikas problēmām, piemēram, Ķīnas un Tālo Austrumu izaugsmi, kā arī mūsu pieaugošo energoapgādes nedrošību. Mūsu ekonomikas ilgtermiņa izredzes ir atkarīgas no Eiropas ekonomikas vispārējās modernizēšanas, lai mēs varētu attīstīties pieaugoši konkurējošajā pasaules tirgū.

Mēs neatbalstām visus šīs iniciatīvas aspektus. Nav ņemtas vērā dažas jomas, piemēram, lauksaimniecība, kurās vajadzīgas inovācijas, bet mēs stingri atbalstām programmas plašo triecienspēku, jo īpaši vienotā tirgus turpmāko attīstību. Mēs uzskatām, ka sekmīgi, konkurētspējīgi uzņēmumi ir mūsu ekonomikas dzīvotspējas svarīgākais pamats; šie uzņēmumi nodrošina ekonomikas labklājību, kas ir būtiska darba vietu radīšanai un resursu veidošanai, no kā ir atkarīgs tik daudz kas cits.

Pastāv risks, ka, kamēr runājam par slogu samazināšanu uzņēmumiem, mēs nemitīgi šeit nobalsojam par konkrētiem punktiem, kas panāk pretējo, tādēļ visām Eiropas Savienības iestādēm, arī mūsu, ir jāīsteno savs pienākums. Komisijai jāizvairās no tādu priekšlikumu izstrādes, kas noslogo rūpniecību, un mums šajā Parlamentā jārikojas atbildīgi un atturīgi. Daudzi stratēģijā „Eiropa 2020” ietvertie mērķi tiks pārskatīti jūnija sanāksmē.

Šodien vēlos noslēgt savu runu, paužot cerību, ka Eiropadomes atbalsts ekonomikas brīvībai un reformai būtiski nostiprināsies nākamo nedēļu laikā. Es arī ceru, ka, iespējams, tam savu atbalstu sniegs Apvienotās Karalistes jaunā konservatīvā valdība.

Lothar Bisky, GUE/NGL grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs! Labi, ka valstu un valdību vadītāji varēja vienoties par ārkārtas paketi, bet tas diez vai ir Eiropas risinājums. Vācijas valdība taktisku vēlēšanu apsvērumu dēļ attiecībā uz Ziemeļreinu-Vestfāli lielā mērā padevās populismam. Un tad vienošanās karājās diedziņā, ko veidoja sarunas starp kancleri *Merkel* un prezidentu *Sarkozy*. Tā nav pakete, kas ietvers pilsoņus. Finansējuma mehānisma mērķis ir — es citēju — „noteikt stimulu tam, lai pēc iespējas drīzāk atgrieztos pie tirgus finansējumam adekvātas riska cenu noteikšanas”. Ekonomikas politikas koordinācijas pamatā būs Stabilitātes un izaugsmes pakta nesekmīgie principi. Valstij un pilsoņiem jānodrošina ietaupījumi, savukārt finanšu tirgi

— bankas — novērtēs, vai ir nodrošināti pietiekami ietaupījumi. Es to uzskatu par apšaubāmu procedūru. Bezdarba līmenis ES pašlaik ir 10 %, kas ir augstākais līmenis kopš 1998. gada. Vairāk nekā 20 % personu, kas jaunākas par 25 gadiem, nav darba. Ir konkrēti jānosaka, kur vajadzīgi ietaupījumi. Pretējā gadījumā baidos, ka var notikt ļaunākais.

Kādēļ Padome nav vienojusies par Kohēzijas fonda un struktūrfondu paplašināšanu vai tūlītēju aizliegumu attiecībā uz tirdzniecību ar kredītu atvasinātajiem instrumentiem? Kādēļ tā ir atlikusi vienošanos par konkrētiem mērķiem nabadzības galīgai apkarošanai ES? Es, starp citu, nesaku, ka Padome to ir izdarījusi apzināti, bet šāda atlikšana būs mūžīga visu nolūku un visu mērķu labad. Es uzskatu, ka tas ir skandāls šajā gadā, kas ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību. Šā gada jūnijs jau ir daudz par vēlu.

Nigel Farage, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Šodien šeit atrodas liels vīrs — Eiropas prezidents. Viņš ir tik svarīgs vīrs, ka viņu nedrīkst kritizēt, viņam nedrīkst pārmest; viņš ir modernās politiskās šķiras karalis. Viņš ir mūsdienu Zevs, un viņš plāno mūs pārvaldīt no Berlemona [*Berlaymont*] kalna, un likstas sāksies tam, kurš apšaubīs viņa varu vai godu, jo tiks piemērots smags sods.

Ar mani tā patiešām notika pēdējo reizi, kad tikāmies un kad man bija dažas sakāmas lietas, proti, Parlaments piemēroja maksimālo iespējamo sodu! Man ir sacīts, ka, ja teikšu ko tādu, kas jūs aizvairo, tiks izslēgts mikrofons. Kāda cena ir runas brīvībai, kāda demokrātijai?

Jūs esat pie mums šodien atgriezies un tagad ar *Sarkozy* kunga un *Angela Merkel* atbalstu vadāt jaunu ekonomikas valdību 500 miljoniem ļaužu, un esat sācis savu desmitgades plānu — jūsu vēlmju sarakstu. Es tikai gribētu zināt, vai jūs atceraties, kas notika ar desmitgades plānu, ko sāka īstenot 2000. gadā. To sāka īstenot šajā Parlamentā ar skaļiem apsveikuma saucieniem, un tas bija absolūti nesekmīgs pat pirms globālās lejupslīdes sākuma.

Faktiski nesekmīgi ir visi centralizētie ES plāni. Apskatiet graužošo, kaitīgo kopējo zivsaimniecības politiku. Tagad nesekmīgs izrādījies arī jūsu mīlais eiro; politiski nesekmīgs, sastopoties ar savu pirmo lielo šķērslī. Jūs šajā samītā nespējāt piedāvāt plānu, un jūs nevarat izpirkt Grieķiju pret galvojumu, neiesaistot Starptautisko Valūtas fondu, lai vismaz pagaidām glābtu savu eiro sapni.

Un tomēr, *Van Rompuy* kungs, jūsu plāns šķiet ir tāds — mēs zaudējam, ciešam sakāvi, bet turpināsim rīkoties tāpat; īstenosim vairāk Eiropas; un cietīsim lielākas sakāves! Svarīgi ir tas, ka mēs zaudējam demokrātiju. Jūs neesat ievēlēts. Jūs neesat pārskatatbildīgs, un nepastāv mehānisms, ar kuru Eiropas tautas varētu jūs gāzt. Zevs nolauņķa Eiropu, un es baidos, ka jūs laupāt mūsu demokrātiju. Jūs esat šeit tikai tādēļ, ka Lisabonas līgums tika pieņemts, britiem nedodot referendumu iespēju, ko viņiem apsolija. Mūsuprāt, šī ir nepabeigta lieta. Cilvēki cīnījās un gāja bojā, lai mēs varētu būt neatkarīga, demokrātiska nācija ar pašpārvaldi, kas spēj pieņemt darbā un atlaist savus vadītājus. Nevienam, kurš tic demokrātijai, nepieņemtu Eiropas Savienības prezidenta amatu!

Barry Madlener (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! *Farage* kungs, jūs atkal esat runājis to daudzo eiropiešu vārdā, kam nepatīk Eiropa, un par to esmu jums pateicīgs.

Šīs debates ir nepatiesas. Jaunais, viltotais prezidents *Herman Van Rompuy*, kura iecelšana notika slepenās istabās, sveic priekšsēdētāju *Barroso* un Komisiju par Grieķijas finansiālo glābšanu. Tas, protams, atkal novārdzina Nīderlandes nodokļu maksātājus, kam atkal dziļi jāgrābj savās kabatās. Neaizmirsīsim, ka Grieķija vairākus gadus ir melojusi Eiropas valstīm ar viltotiem datiem. *Van Rompuy* kungs, jūs sakāt, ka esat piespiedis Grieķiju piemērot striktus pasākumus. Strikti pasākumi: pensionēšanās vecuma palielināšana no 61 līdz 63 gadiem? Vairums strādājošo eiropiešu par tādām lietām var tikai sapņot; patiešām — Nīderlandes valdība apsver iespēju palielināt šo vecumu no 65 līdz 67 gadiem. Grieķijas darba ņēmēji dodas pensijā 63 gadu vecumā, un mums jāsedz rēķins.

Kas noticis ar striktajiem komentāriem no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) puses? Nīderlandes Kristīgo demokrātu partija (CDA), ko pārstāv *Wortmann-Kool* kundze, pirms pāris nedēļām sacīja, ka no Nīderlandes nodokļu maksātāju kabatām Grieķijai netiks ne centa. Jauki vārdi arī no *Angela Merkel* puses: ne centa Grieķijas pensiju virzienā. Un tomēr, ko mēs redzam tagad? Viņi ir pārdomājuši; viņi ir padevušies. Acīmredzot viņu vārdi nav ne nieka vērti. Tagad Grieķija ar saviem viltotajiem datiem jau saņem finansiālu atbalstu; kas būs nākamais? Portugāle, Spānija, Ungārija — ko vien vēlaties! Pat *Verhofstadt* kunga Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa un patiešām arī *van Baalen* kungs no Nīderlandes Tautas partijas brīvībai un demokrātijai (VVD) tagad sola aizdevumus ar atvieglotiem nosacījumiem vājām valstīm un Eiropas Valūtas fondu. *Van Baalen* kungs, kādēļ jūs iebilstat *Verhofstadt* kungam? Tā ir vēlētāju mānīšana

— nepārprotami un vienkārši: vēlēšanās jūs solījāt mazāk Eiropas, bet mēs saņemam vairāk. To atbalsta jūsu grupa. Dāmas un kungi! Eiropas Savienības nav problēmu risinājums, bet ir to cēlonis.

Herman Van Rompuy, *Eiropadomes priekšsēdētājs*. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Runāšu diezgan īsi. Man jums jāatgādina par dažiem pamatfaktiem. Pirmkārt — un to šeit mazliet minēja, bet ne pietiekami, lai es justos apmierināts, — problēmas, kas mums jārīcina, sākotnēji radās valstī ar budžeta neatbilstībām. Tās jālabo. Jāīsteno pasākumi, lai novērstu to atkārtotu rašanos.

Tādēļ mums jāsāk ar pamatu: ar budžeta ortodoksiju. Šim nolūkam mēs iepriekš izveidojām Stabilitātes un izaugsmes paktu. Daži cilvēki pieprasa sankcijas, sodus un striktuma izrādīšanu. Tomēr mums bija šis Stabilitātes un izaugsmes pakts, un es vēlos norādīt, ka tas palīdzēja konkrētām valstīm.

Grieķijas valdība ir piemērojusi dažus pasākumus, dažus drosmīgus pasākumus, ko es vērtēju atzinīgi. Tos noteica Padomes 11. februāra neoficiālajā paziņojumā. Mēs pieprasījām Grieķijai piemērot dažus pasākumus. Tā ir tos piemērojusi; tā ir uzņēmusies tās atbildību. Tagad tie ir jāīsteno, un es pilnīgi saprotu to apstākļu jutīgumu un sarežģītību, kādos jāturpina rīkoties Grieķijas valdībai. Tomēr šie pasākumi ir jāīsteno.

Grieķijas valdība ir pārliecināta, ka labi zināmā izplatība sašaurināsies tikai tad, ja būs redzami visas šīs budžeta disciplīnas politikas rezultāti. Grieķijas valdība ir par to pārliecināta. Tādēļ pamatfakts ir tāds, ka mums jāsāk ar to, ka mēs risinām problēmu cēloņus, lai tās atrisinātu; citiem vārdiem sakot, vienas valsts un citu valstu budžeta problēmas.

Otrkārt, Grieķijas valdība ir apliecinājusi, ka pilnīgi piekrīt Eiropadomes secinājumiem. Mēs varam cilvēkus piespiest būt apmierinātiem, taču viņi piekrita. Es redzēju viņu piekrišanu iepriekš, sanāksmes laikā un pēc tās. Treškārt, Grieķijas valdība nav vēl lūgusi sniegt finansiālu atbalstu. Tā to vakar vēlreiz atkārtoja. Tie ir trīs pamatfakti, kurus vēlos jums atgādināt.

Nākamais punkts — un to pieprasīja Wortmann-Kool kundze — mēs kopā ar Parlamenta priekšsēdētāju un citiem noskaidrosim, kā mēs varam ar Parlamentu sadarboties periodā, kad darbosies darba grupa.

Runājot par darba grupu, piekrītu tiem, kas sacīja, ka tai jābūt mērķtiecīgai. Es neņemu piemērus no pagātnes. Vēsture nekad neatkārtojas un noteikti ne tādā pašā veidā. Šim svarīgajam uzdevumam jābūt ļoti mērķtiecīgam. Mums jāgūst visas iespējamās mācības no šīs krīzes, ar ko esam saskārušies. Mums jāizdara secinājumi, kur tas ir iespējams.

Mums jānodrošina daudz vairāk preventīvu pasākumu. Mums jānodrošina ļoti daudz preventīvu pasākumu ne vien attiecībā uz budžetu, bet arī attiecībā uz īstenoto ekonomikas politiku. Tas netiek darīts tādēļ, lai valstu valdību vietā īstenotu ekonomikas politiku: galu galā, protams, ka tieši valdībām ir jāuzņemas galīgā atbildība. Tomēr mēs varam nodrošināt preventīvus pasākumus tā, lai neapdraudētu vienoto valūtu — eiro — vai kopējo tirgu, iekšējo tirgu. Neapdraudēsim tos! Tā ir ES atbildība. Katram sava atbildība. Tāpēc mums jānodrošina lielāka profilakse attiecībā uz ekonomiku.

Es vēlos arī jums atgādināt — tas netika minēts runās —, ka konkurētspēja ir pamatproblēma. Mums ir ne tikai budžeta problēmas: budžeta problēmu pamatā ir ekonomikas problēmas. Mums tās jārisina, jo, ja mēs to nedarīsim, mēs — es atkārtotu — apdraudēsim kopējo tirgu.

Tādēļ mēs par to visu domāsim. Arī šajā saistībā mums, kā jau sacīju, jāgūst visas iespējamās mācības attiecībā uz koordināciju, uzraudzību un konkrētiem jauniem mehānismiem, kas jāīsteno. Šajā Parlamentā esmu dzirdējis vairākas idejas, kas kopā ir derīgas un vērā ņemamas un kas mums jāizpēta.

Tas, ka es neapspriežu to saturu, nenožīmē, ka esmu tās aizmirsis vai ka darba grupa tās aizmirsīs. Man patika samērā daudzas no šīm idejām, kuras šeit tika ierosinātas un kuras tika izteiktas šajā pēcpusdienā. Mēs tās atklāti apspriedīsim darba grupā. Kā nupat sacīju, mēs noskaidrosim, kā mēs varam ar Parlamentu sadarboties periodā, kad darbosies darba grupa.

Runājot par stratēģiju „Eiropa 2020”, dāmas un kungi, es uzskatu, ka Eiropas Komisijai patiešām ir izdevies uztvert Eiropas sociālā modeļa būtību. Ir ekonomikas mērķi, vides mērķi un sociālie mērķi. Tādēļ viens no mūsu mērķiem un nolūkiem ir lieliskā koncepcija par sociāli un ekoloģiski pareizu tirgus ekonomiku.

Mēs esam pieņēmuši lēmumu par pieciem mērķiem, starp kuriem ir sociālā iekļaušana; tā ir Eiropas Savienības kompetencē saskaņā ar Līgumu. Mēs esam pieņēmuši lēmumu par sociālo iekļaušanu un cita starpā arī par cīņu pret nabadzību. Varat būt droši, ka piektdien no rīta, kad apspriedām šos piecus mērķus, tos neviens neapšaubīja, un mēs šeit ieradīsimies arī jūnijā ar kvantitatīvi novērtējamām un novērtētiem virzieniem

katram no šiem mērķiem. Es lūdzu nepacietīgajiem būt pacietīgiem vēl nedaudz ilgāk — līdz jūnijam —, bet mēs patiešām sasniegsim mūsu izvirzīto mērķi.

Es personīgi un priekšsēdētājs *Barroso* — to saku laipnības labad — pat vairāk nekā es esam cīnījušies, lai šos piecus mērķus iekļautu Eiropas Savienības programmā un tur tos saglabātu. Protams, ka bija nesaskaņas, bet, manuprāt, mēs esam pārliecinājuši mūsu kolēģus — Ekonomikas un finanšu padomē, kurā es piedalījos, kā arī Vispārējo lietu padomē un Eiropadomē —, ka šis līdzsvars starp sociālajiem jautājumiem, ekonomiku un vidi ir jāsaglabā pieejā attiecībā uz stratēģiju „Eiropa 2020”. Ja tas vēl nav izdarīts, varat būt droši, ka jūnijā tas tiks izdarīts.

Ir arī finanšu tirgus regulējuma problēma, par ko daži runātāji mums pareizi atgādināja. Ir tieksme ātri aizmirst. Tomēr mums jāturpina to izstrādāt. Parlamentam ir liela nozīme saistībā ar finanšu regulējumu. Tomēr G20 mēs panācām vienošanos par visu programmu, jo ir daži pasākumi, par kuriem lēmumu var pieņemt tikai globālā līmenī. Šajā saistībā es ceru — un mēs darīsim visu, lai tas būtu iespējams —, ka ES balss, kas ir spēcīga un vienota balss, tiks sadzirdēta.

G20 smagi strādāja krīzes sākumā. Ir smagi jāstrādā arī pēc lejupslīdes. Krīze nav beigusies, bet lejupslīde ir beigusies. Tomēr, kā jau sacīju savā ievadrunā, ir daudz grūtāk panākt vienošanos, kad situācija ir mazliet uzlabojusies, nekā tad, kad esam vētras epicentrā un problēmu apņēmti.

Tādēļ G20, ko atbalsta tās izveidotājs Eiropas Savienība, ir ļoti svarīga programma, ar ko iepazīstinās jūnijā Toronto un gada otrajā pusē — Dienvidkorejā.

Es tiešām uzskatu, ka mums bija tāda Eiropadomes sanāksme, kas izvairījās no sliktākā — un reizēm tieši tāds ir mērķis politikā — un kas ielika pamatus solidaritātes mehānismam. Es atkārtoju, ka Grieķija ir īstenojusi būtiskus centienus attiecībā uz budžetu, neko neprasa un ir paziņojusi, ka piekrīt šim mehānismam.

Mēs esam pieņēmuši lēmumu par ekonomikas stratēģiju ar pieciem mērķiem; nevis sešdesmit, bet pieciem. Mēs tos īstenosim valstu līmenī. Jūnijā visām dalībvalstīm jāiesniedz to plāni nākamajiem gadiem. Mēs novērtēsim situāciju. Es patiesi domāju, ka esam ielikuši pamatus nākotnes rīcībai.

Darba grupa ir, teiksim tā, gudrības iemiesojums. Kā to visu var paspēt? Nepacietīgajiem vēlos sacīt, ka līdz gada beigām — un daudz laika vairs nav palicis, proti, mūsu rīcībā ir deviņi mēneši, bet deviņos mēnešos var daudz paveikt, vai jūs tā nedomājat? — mēs mēģināsim pabeigt mērķtiecīgo uzdevumu izdarīt visu, lai novērstu, ka šī krīze, ar ko esam saskārušies, atkārtotos vēlreiz.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Van Rompuy* kungs! Paldies par jūsu tiešajām atbildēm uz deputātu komentāriem. Bija arī kritiski komentāri, kurus mēs visi dzirdējām. Šādā diskusijā tie ir vajadzīgi. Mēs runājam par ļoti svarīgu jautājumu. Mēs nerunājam tikai par to, kā izklūt no krīzes vai kā palīdzēt kādai valstij — eiro zonas dalībvalstij —, kam ir grūtības, bet arī par to, kā attīstīties turpmāko 10 gadu laikā. Tādēļ tas ir būtisks jautājums. Papildus ir arī jautājumi, kas saistīti ar klimatu. Tādēļ vēlos jums vēlreiz pateikties, *Van Rompuy* kungs, par ātro atbildi uz dažiem no šiem jautājumiem. Darba grupas, protams, sistemātiski apspriedīs šos jautājumus ar trim Eiropas iestādēm, lai mēs varētu izstrādāt kopēju stratēģiju. Eiropas Parlaments tam ir pilnīgi gatavs.

Maroš Šefčovič, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Priekšsēdētāja kungs! Es arī vēlos komentēt sākotnējās diskusijas.

Es vēlos pateikties Parlamentam par daudzajām lieliskajām idejām, par labajiem priekšlikumiem un arī par konstruktīvo kritiku, ko saņemām šajā Parlamentā, jo tas palīdz attīstīt mūsu darbu.

Gan Eiropadomes priekšsēdētājs, gan es esam bijuši ļoti atklāti, aprakstot, cik sarežģīta bija situācija Eiropadomē. Mēs bijām ļoti atklāti par viedokļu atšķirībām un nesaskaņām, kad tika meklēti risinājumi Grieķijas situācijai un saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, un mēs abi sacījām, ka mēs varētu vēlēties labākus risinājumus.

Tomēr vienlaikus mums jādarbojas reālajā pasaulē, kur pastāv konfliktējošas idejas, un mums vienmēr jācenšas rast kompromisu. To mēs darījām un galu galā sasniedzām labāko risinājumu, kāds bija iespējams šajos apstākļos.

Es nedomāju, ka mēs sev izdarām pakalpojumu, ja noniecinām mūsu panākto, jo mums ir risinājums Grieķijai un mums ir risinājums eiro zonai. Ja mēs cieši sadarbosimies ar Grieķijas varas iestādēm un ar starptautisko

sabiedrību un ja Grieķijai būs vajadzīgs un tā pieprasīs atbalstu, esmu pārliecināts, ka visa eiro zona un Komisija mobilizēsies un dosies glābt šo valsti. Tātad mūsu rīcībā ir mehānisms, mums ir līdzeklis, un mēs esam gatavi to izmantot, ja tas būs vajadzīgs.

Vēlos pateikties Parlamenta deputātiem par atbalstu stratēģijai „Eiropa 2020”. Varu tikai piekrist Eiropadomes priekšsēdētājam, ka mēs esam ļoti optimistiski noskaņoti saistībā ar šīs stratēģijas nākotni un ar politiskas vienošanās panākšanu par tās mērķiem. Jo Eiropas Savienības vadītāji zina, ka šie mērķi ir ļoti svarīgi Eiropas dzīvesveida saglabāšanai. Viņi zina, ka, ja mēs tos sasniegsim, mēs varēsim nodrošināt, ka Eiropa pēc 10 gadiem būs viena no pasaules mēroga līderēm ar konkurētspējīgu ekonomiku un spēcīgiem sociālas politikas virzieniem, kas mums pašlaik ir Eiropā.

Tāpēc pašreizējā diskusija ir par to, kā labāk motivēt dalībvalstis un kā labāk izstrādāt mērķus tā, lai tie būtu precīzāki un turpmāk tiktu labāk pārraudzīti. Esmu pārliecināts, ka ar Parlamenta palīdzību mēs varam sasniegt šos mērķus un nodrošināt pozitīvu rezultātu Eiropadomes jūnija sanāksmē.

Es vēlētos atsaukties arī uz vienu konkrētu priekšsēdētāja *Van Rompuy* komentāru, kas attiecas uz sagatavotos G20. Mūsu darbam Eiropas Savienībā ir robežas. Mēs varam koordinēt un labāk strādāt Eiropas sistēmas ietvaros. Tomēr ir nepārprotami skaidrs, ka, ja vēlamies izkļūt no krīzes un nākotnē dzīvot labākā pasaulē, mums vajadzīga globāla koordinācija, jo īpaši saistībā ar tādiem nopietniem jautājumiem kā makroekonomikas stabilitāte, ekonomikas politika un pasākumi ļoti jutīgajā finanšu jomā.

Tieši to plāno darīt ES, un Komisija drīz ierosinās piemērotus priekšlikumus. Esmu pārliecināts, ka ļoti drīz mums būs ļoti auglīgas debates par šiem priekšlikumiem.

Gunnar Hökmark (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, vēlos visiem tiem, kas grib izdomāt jaunas iestādes, jaunus noteikumus un jaunu finansējumu, sacīt, ka nedomāju, ka, radot jaunus noteikumus, mēs varam atrisināt problēmas, ko ir izraisījuši noteikumu neievērošana. Mums jāievēro tie noteikumi, kas mums ir. Viena no lielākajām mācībām, kas gūstama no krīzes, ir tāda, ka mēs nedrīkstējām ļaut izveidoties deficītam, kā to pieļāvām.

Otrkārt, mēs — mēs visi — to pieļāvām, jo mēs mīkstinājām noteikumus, un es zinu, kas vadīja šo procesu. Ja drīkstu būt kritisks — es dodu priekšroku ambiciozām reformām, nevis ambiciozām ambīcijām. Es domāju, ka mēs pārāk daudz runājam par ambīcijām un pārāk maz par rīcību. Attiecībā uz rīcību vēlos norādīt, ka Komisija un dažreiz arī Padome runā par to, kas dalībvalstīm jādara, nevis to, ko mēs varētu kopā izdarīt Eiropas Savienībā.

Es atzinīgi vērtēju darba grupu, bet mēs nedrīkstam zaudēt pārāk daudz laika, jo mēs zinām vairākas konkrētas darbības, kas mums jāveic: jāsamazina un jāizskauž birokrātija; jānodrošina, ka mēs Eiropas līmenī vairāk ieguldām pētniecībā un zinātnē; jāgroza budžets tā, lai tas veicinātu lielāku izaugsmi un inovācijas; jānodrošina, ka mēs varam turpmāk sekmēt zināšanu ekonomiku, īstenojot Pakalpojumu direktīvu un paplašinot tās piemērošanas jomu, lai ietvertu jaunas jomas; jānodrošina, ka mums ir mobilitāte darba tirgū; jānodrošina, ka mēs attīstām finanšu tirgus, lai tie kļūtu stabilāki, bet neieslīgtu protekcionismā — jo es vēlos Komisijai sacīt, ka jauna protekcionisma izveidošana saistība ar finanšu tirgiem nepalīdz Eiropas ekonomikai. Ja mēs iznīcināsim transatlantiskā kapitāla tirgus iespējas, mēs Eiropai nepalīdzēsim. Tātad mēs zinām, kas darāms. Būtu labi, ja mums būtu darba grupa, bet būtu vēl labāk, ja tās nebūtu.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ar interesi noklausījos Padomes priekšsēdētāja un Komisijas priekšsēdētāja vietnieka ievadrunas un jāsaka, ka secinājumi mani nepārliecina.

Mani nepārliecina marta Eiropadomes secinājumi, jo mēs redzam, ka dažos vadošajos Eiropas mūsdienu vēstures personāžos mazinās ticība Eiropas ideālam un metodei. Tieši tas mūs satrauc, ņemot vērā pasaulē notiekošo; vai drīzāk mūs satrauc konkrēti aspekti.

Grieķijas gadījums tikai attēlo to, kādai Eiropai būtu jābūt, bet kāda tā realitātē vēl nav. Tādēļ mēs aicinām Eiropas Komisiju, priekšsēdētāja vietnieku, kas šeit aizstāj priekšsēdētāju, un Padomes priekšsēdētāju pieņemt spēcīgu politisku iniciatīvu, likumdošanas iniciatīvu: Komisijai jānosaka darba kārtība, un Padomei jānodrošina, ka mēs nesekojam pa pēdām valdībām, kuru pilnvaras un vēlmi strādāt pārāk bieži ierobežo gaidāmo vēlēšanu jautājumi — vakar tā bija Francija un Itālija, rīt Apvienotā Karaliste un Vācija —, kas paralizē valdību darbību.

Jūsu pienākums nav tikai būt koordinātoram, *Van Rompuy* kungs, bet būt šīs Eiropas virzītājspēkam, un mēs lūdzam, lai jūsu demokrātiskā un eiropeiskā uztveres spēja nodrošinātu, ka šis jaunais stimulants sniegtu šai

Eiropai ieguvumus. Vairs nepietiek ar mērķu izvirzīšanu; mums jānosaka instrumenti. Mēs atbalstām šos mērķus tāpat, kā atbalstījām Lisabonas stratēģijas mērķus.

Tomēr kādi ir instrumenti? Vai mūsu rīcībā būs federālais budžets — lai to varētu par tādu nosaukt —, kas atbilst vismaz 2 % no IKP? Vai mēs vēlamies iesaistīt eiroobligācijas, Eiropas ieguldījumus un valsts kases obligācijas, lai mēs varētu politiski uzlabot šo Eiropu, bez kuras mēs nekur netiksim?

Būtībā mums jāzina, vai mēs sekmīgi definējam jauno Eiropu un vai mēs sekmīgi definējam — veidojot jaunas attiecības starp Eiropas politiskajiem spēkiem šajā Parlamentā un ārpus tā — īsto atšķirību, īsto robežu, kas pastāv šodienas Eiropā starp konservatīvajiem un progresīvajiem, starp tiem, kas vēlas vairāk politiski integrētu Eiropu, un tiem, kas tā vieta vēlas tikai plašāku vienoto tirgu.

Lena Ek (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Padomes secinājumos neglābjami trūkst divu būtisku vārdu, un tie ir „pārredzamība” un „drosmē”.

Pirmkārt, ekonomikas pārvaldība: ja mums nav drosmes un pārredzamības, lai strādātu ar patiesiem faktiem, ar patiesu statistiku un patiesību, kā arī atbilstīgi rīkotos starp draugiem Eiropas Savienībā, rezultātā iestāsies haoss.

To mēs zinām jau gadiem. *Van Rompuy* kungs saka, ka mums jānācās. Mēs jau gadu gadiem mācāmies šīs plenārsēžu zāles debatēs. Tagad mums vajadzīga rīcība un statistika, pretējā gadījumā — izmantojot Bībeles vārdus, mēs mūsu lēmumus — mūsu māju — būvēsim uz smiltīm, un mēs zinām, ka tām nav ilgtspējas.

Mēs arī zinām, ka Stabilitātes un izaugsmes pakta neievēroja tieši eiro zonas valstis. Tas vēl vairāk saasina vajadzību būt patiesiem un tiešiem, pārredzamiem un drosmīgiem.

Kā daudzi runātāji sacīja, mums arī jāattālinās no atvērtajām koordinācijas metodēm. Šobrīd vajadzīga slēgta koordinācijas metode. Mums vajadzīgi atklāti, saistoši mērķi, kā arī pielabināšana un draudi, lai valstis īstenotu lēmumus.

Attiecībā uz ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi: mēs zinām, ka vārdam „ilgtspējīgs” jānozīmē videi nekaitīgs; tam jānozīmē sociāli iekļaujošs. Kādēļ tā baidīties no izaugsmes? Mums vajadzīga ekonomikas izaugsme un mums vajadzīgs, lai tā ir noteikta stratēģijas „Eiropa 2020” secinājumos.

Par klimatu, šīm pamatnostādņēm un šāda veida runām: rezultātā mēs iesim pa riņķi. Mums nekavējoties ir vajadzīga energoefektivitāte. Rodiet drosmi ierosināt priekšlikumus par energoefektivitāti. Mēs zinām, ka tā rada darba vietas un konkurētspēju.

Visbeidzot, par Parlamenta nozīmi: ar konsultēšanos nepietiek. Kad runājam par trūkumiem, kad runājam par paraugprojektiem, mēs runājam par kopīgi pieņemtu lēmumu, un tam ir vajadzīgs vairāk par konsultēšanos.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! *Van Rompuy* kungs atrodas uz paaugstinājuma; kā vadītājs Beļģijas delegācijai Eiropas Konservatīvo un reformistu grupā es vēlos viņu sveikt šajā Parlamentā.

Vēlos uzdot jautājumu par stratēģiju „Eiropa 2020”. Es piekritu jums, ka nākamo 10 gadu laikā lielākais jautājums būs par to, vai Eiropa var izdzīvot vai ne. Problēma ir šāda, un tā ir amerikāņu paruna, ko es, visticamāk, esmu jau vienreiz vai vairākreiz citējis: „Vai mēs esam pie galda vai ēdienkartē?” Tas attiecas uz mums visiem. Tādēļ man arī ir konkrēts jautājums par vairākkārt pausto ideju, proti, par Ziemeļatlantijas brīvo tirdzniecības zonu starp Eiropas Savienību, Amerikas Savienotajām Valstīm un Kanādu. Tā nav revolucionāra ideja, un tā nav mana ideja. Tā bija kancleres *Merkel* ideja, ko viņa ierosināja, manuprāt, 2007. gadā, un es nevaru to vairs atrast. Tā attiecas uz mērķi izvirzīties ārpus ES robežām, lai izveidotu atvērtus tirgus laikā, kad sāk attīstīties nevajadzīgs protekcionisms. Tikai atvērti tirgi, inovācijas un konkurētspēja var nostiprināt mūsu ekonomiku, nevis subsīdijas vai Eiropas fondi. Tādēļ vēlos jūs vērst jūsu skatieni ārpus ES robežām un ietvert šo aspektu arī stratēģijā „Eiropa 2020”, jo tikai tas var mūs glābt. Ja nē, mēs kļūsim par globalizētas pasaules Brigi.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu šodien apspriestā Eiropadomes lēmuma vērtība bija redzama vakar: pēc anonīma Grieķijas valdības deputāta paziņojuma ziņu aģentūra informēja, ka Grieķija nevēlas Starptautiskā Valūtas fonda iesaistīšanos. Jaunas spekulāciju orgānas, aizdevumu likmēm sasniedzot vēsturiski augstu līmeni. Plāns bija nesekmīgs. Jūsu minētie tirgi dod priekšroku Starptautiskajam Valūtas fondam kā Grieķijas un citu Eiropas tautsaimniecību uzraugam.

Ar šo lēmumu jūs Starptautisko Valūtas fondu padarāt par Eiropas Savienības aizbildni, eiro zonas aizbildni. Izlemjot iesaistīt Starptautisko Valūtas fondu nelikumīgi — kurš Līgums un kurš pants paredz, ka to var iesaistīt iekšējos jautājumos? —, jūs piemērojat striktāku Stabilitātes pakto uz vājāko tautsaimniecību un vājāko sociālo grupu rēķina. Kāds solidaritātes mehānisms tika izveidots, ņemot vērā, ka spaidu un spiediena mehānisms jau tika izmantots?

Bez Grieķijas arī Spānija un Portugāle piemēro striktus, pret pilsoņiem vērstus pasākumus, lai izvairītos no tāda paša likteņa, un rezultātā vairojas nabadzība un bezdarbs, kā arī palēninās izaugsme un lejupslīde pieņemamā spēkā.

Sociālais dēmpings ir kļuvis vienīgais konkurētspējīgais Eiropas Savienības instruments. Tā nav solidaritātes un kohēzijas Eiropa.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ekonomikas politikas koordinācija, izaugsme, nodarbinātība, inovācijas un sociālā iekļaušana: tādi ir saukļi jaunajā stratēģijā „Eiropa 2020”, t. i., stratēģijā, kam pēc Lisabonas stratēģijas ir paredzēts palīdzēt Eiropai izkļūt no krīzes, kura novājina Eiropas pirkstspēju un enerģiju.

Kad ir pagājuši desmit gadi pēc Lisabonas histērijas, šī diemžēl ir jauna recepte, kas var izvērsties par Eiropas ekonomikas novājinātāju. Izskatot jaunās stratēģijas galvenos punktus, mēs īsti neredzam konkrētas inovācijas. Ja mēs to vēl neesam sapratuši, jāsaka, ka nākamās desmitgades ES būs tā pati Eiropa, par kuras neveiksmi mēs šodien gaužamies.

Stratēģija „Eiropa 2020” ir postoša šīs Eiropas nelaimi nesošā *modus operandi* dēļ, kas vēlas atdarināt uz plānošanu pamatotu diriģismu un statismu, kurš ilgstoši dominēja valstu politikas virzienos un kurš piemēroja sodu spontāni produktīviem spēkiem un vietējiem uzņēmumiem. Šodien Eiropa faktiski slavē Briseles pilnvaras un kavē tiešāku un efektīvāku rīcību, ko varētu veikt decentralizētas struktūras.

Pamatojoties uz Reģionu komitejas pausto viedokli, vēlos norādīt, ka patiesi inovatīvai stratēģijai vispirms ir jāatjauno varas līdzsvars starp centralizētiem un decentralizētiem līmeņiem. Tieši tas ir Eiropai vajadzīgs: patiesa subsidiaritāte un patiess federālisms.

Eiropas vēsture mūs brīdināja par šo teikumu: valsts kontrolēta centralizācija iznīcina pārticību un sociālo labklājību, ja tās mērķis nav ekonomikas atbalsts, bet gan sava tēla veidošana.

Un, gari neplāpājot, vēlos sacīt, ka tautas, jauni cilvēki un mazie un vidējie uzņēmumi — citiem vārdiem sakot, 99 % Eiropas ražotspējīgās nozares — nevēlas nepraktiskas Eiropas stratēģijas izaugsmei, bet gan decentralizāciju un brīvību no politiskās un birokrātiskās elites rīkojumiem.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Swoboda* kungs, jūs runājat par solidaritāti un par to, ka nedrīkst gaidīt, līdz sākas krīze, pirms informējat labus draugus par problēmu. Man tas rada jautājumu, kādēļ jūs laikus neinformējat jūsu sociālistu draugu Grieķijā par problēmu? Vai jūs patiesi kaut ko zinājat par finanšu neatbilstību Grieķijā?

Turklāt man šajā saistībā gluži dabiski rodas arī jautājums par atbildību. Kas ir atbildīgs par to, ka Grieķija iesniedza nepareizus budžeta datus? Vajadzīgi precizējumi un, pirmkārt, pilnīga pārredzamība. Jo tikai tad šiem cilvēkiem var piemērot atbildību, tikai tad var nodrošināt, ka tiek ievēroti arī esošie pamatnoteikumi.

Tomēr vienmēr tiek runāts par jauniem pamatnoteikumiem un risinājumiem. Tie tika iesniegti jau pirms laba laika! Tikai problēma ir tāda, ka banku un lobistu radītā spiediena dēļ politiķi šajos risinājumos ir atstājuši tik daudz caurumu, cik ir Šveices sierā. Tādēļ politikā ļoti svarīga ir neatkarība.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Van Rompuy* kungs, *Šefčovič* kungs! Pirmkārt, vēlos runāt par protokolu, *Van Rompuy* kungs, proti, tradicionāli Parlamenta priekšsēdētājs uzstājas ar runu, taču protokolā nav minēta viņa runa.

Kādēļ viņš netika aicināts, vai arī tā ir kļūda protokolā? Vēlējos zināt jūsu domas.

Es arī vēlējos jums sacīt, ka Parlaments — vai vismaz daži no mums — ļoti augstu vērtē to, ka jūs varējāt šeit ierasties un sagatavoties Eiropadomes sanāksmēm tā vietā, lai atsūtītu Padomi, kas neietilpst Eiropadomē.

Jūs sacījāt, ka neesat diktators; ka esat absolūts demokrāts. Ka neesat skatītājs; jūs sacījāt „es esmu koordinators”. *Van Rompuy* kungs, esiet politikas dalībnieks, meklējiet politisku atbalstu šeit; mēs to jums sniegsim!

Tagad vēlos runāt par vairākiem tematiem, no kuriem pirmais ir lauksaimniecība.

Vēlos jums pateikties, *Van Rompuy* kungs, ka kopā ar valsti un valdību vadītājiem izlabojāt neveiksmīgo izlaidumu Eiropas Komisijas dokumentā, jo Komisija nebija pieminējusi lauksaimniecību, un jūs rīkojāties pareizi, pievienojot vienu no Eiropas Savienības vēsturiskajiem politikas virzieniem, proti, lauksaimniecības politiku, kas ir Eiropas iedzīvotāju labklājības nosacījums.

Otrkārt, es neuzskatu, ka stratēģijas „Eiropa 2020” dokuments iedvēš pietiekami lielu pārliecību par Eiropas Savienību kā pasaules mēroga dalībnieci, jo īpaši saistībā ar starptautisko tirdzniecību. Kā pārstāvji starptautiskajā arēnā mēs pieprasīsim savstarpīgumu mūsu partneriem. Esmu gandarīts, ka kopā ar prezidentu *Obama* esam panākuši savstarpīgumu saistībā ar Eiropas Aeronautikas, aizsardzības un kosmosa izpētes kompānijas (*EADS*) projektu par piegādes gaisa kuģi.

Es arī ierosinu jums, *Van Rompuy* kungs, apvienot jūsu politisko ietekmi ar priekšsēdētāja *Buzek* ietekmi, lai mēs varētu uzaicināt prezidentu *Obama* ierasties un uzstāties Eiropas Parlamentā. Ja viņš nevar ierasties, iespējams, ka to var izdarīt viņa viceprezidents *Joe Biden*.

Es vēlētos pabeigt runu, ierosinot ieviest — kad nu esam pieņēmuši lēmumu par Eiropas solidaritāti — gan dalībvalsti, gan Eiropas Savienības līmenī tādu makroekonomikas un finanšu sistēmu valsts sektoram, kuru apstiprinātu Revīzijas palāta, lai mums būtu uzticams datu kopums Eiropas Savienības līmenī.

Priekšsēdētājs. – Mani uzaicināja uzstāties ar ievadrunu Eiropadomes sanāksmē, un šī runa ir pieejama internetā — varu jums to nosūtīt arī e-pastā. Ceru, ka tas tiks ņemts vērā; es, protams, iepazīstināju ar Eiropas Parlamenta nostāju. Tajā pašā dienā mēs apspriedām krīzi Grieķijā un dažus citus jautājumus. Kopumā tā bija Eiropas Parlamenta nostājas izklāstīšana. Es runāju apmēram 15–20 minūtes par svarīgākajiem punktiem. Varat to izlasīt; es jums to nosūtīšu.

Attiecībā uz ASV varu sacīt, ka pēc divām nedēļām došos uz turieni, tādēļ būs iespējams runāt arī par jūsu priekšlikumu.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropadomes priekšsēdētāj! Man ir četri komentāri.

Pirmais attiecas uz jums uzticētās darba grupas pilnvarām saistībā ar pārmērīgo deficītu un krīzi: neapstipriniet vēl šo darba kārtību, jo, ja tā darīsiet, jūs neievērosiet mūsu vajadzības.

Šodien mums ir vajadzīga ekonomikas pārvaldība. Nevienš vēl nezina, ko tas nozīmē. Mēs jau 10 gadus esam mēģinājuši to uzzināt, bet ir pienācis laiks paskaidrot šo punktu, un, ja mēs pārāk daudz uzmanības pievēršim krīzes pārvaldībai, mēs nepamanīsim šīs svarīgās debates par to, kā ar vienotu valūtu mēs varam īstenot gudru, vienotu rīcību.

Šī gudrā, vienotā rīcība nav saistīta tikai ar atbildību vai solidaritāti, ka jūs sacījāt; tā ir drīzāk saistīta ar pievienoto vērtību, ko nodrošina tādas valūtas koplietošana, kas nenozīmē tikai monetāro savienību, bet kam jābūt arī ekonomikas savienībai, kurā vienīgais līdz šim pieejamais instruments — Stabilitātes un izaugsmes pakts — nav pietiekams instruments, jo tas nekad nav bijis izaugsmes pakts un tas nav ļāvis eiro zonai īstenot tās potenciālu.

Tas ir arī pakts, kas nav novērsis konkurētspējas atšķirības vai to palielināšanos starp eiro zonas tautsaimniecībām. Neatkarīgi no tā, kādu Līguma reformu jūs ierosināsi un kādu Stabilitātes un izaugsmes pakta reformu jūs paredzēsi, jūs ar šiem instrumentiem neatrisināsi problēmu, kas saistīta ar tautsaimniecību konkurētspējas atšķirībām.

Tādēļ ir jāizstrādā jauni instrumenti; tā jums ir jāizturas pret darba grupas pilnvarām.

Es vēlos piebilst, ka jau gadiem mēs esam sacījuši, ka mums vajadzīgi koordinēti grafiki, saskaņotas ekonomikas prognozes un kopīgas diagnozes, lai izņemtu par eiro zonas dalībvalsti ekonomikas stratēģijām. Tāds ir apspriežamais jautājums un pilnvaru jautājums, kas jums šodien jārisina.

Attiecībā uz Eiropas Parlamenta nozīmi šajā lietā es jums un saviem kolēģiem deputātiem Eiropas Parlamentā ierosinu, uzturot veselīgu konkurenci starp iestādēm, izveidot mūsu pašu viedo grupu ar kvalitatīviem, zinošiem un neatkarīgiem locekļiem, kas var nodrošināt svarīgu intelektuālo ieguldījumu šajās debatēs, kuras ir izšķirošas eiro zonas nākotnei un tādēļ arī Eiropas Savienībai.

Malcolm Harbour (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Kā priekšsēdētājs vēlos iepazīstināt otru priekšsēdētāju, proti, *Van Rompuy* kungu, ar saviem komentāriem.

Kā iekšējā tirgus komitejas priekšsēdētājs esmu ievērojis, ka šajos mērķos trūkst jebkādu dalībvalstu mērķu, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi, kam jābūt ekonomikas reformas un izaugsmes centrā.

Bija daži komentāri par šķēršļu samazināšanu, bet es pamanīju, ka lieliskās pamatiniciatīvas, par kurām bijām informēti, ir noslīdējušas *Van Rompuy* kunga saraksta gandrīz pašā apakšā. Tās ir noslīdējušas apakšā, un šajā paziņojumā no tām nav ne miņas.

Kādēļ mēs nepievēršam uzmanību lietām, ko patiesi varam atrisināt? Mums ir piemēroti pamatnoteikumi. Mēs cenšamies tos īstenot, par ko esmu gandarīts. Tomēr es atkal piekrītu savai kolēģei *Berēs* kundzei: kā būtu ar nelielu konkurenci starp mūsu iestādēm? Mana komiteja īsteno plašāku politisko rīcību saistībā ar iekšējā tirgus izveides pabeigšanu nekā šodien redzēto vai no Padomes jebkad dzirdēto.

Es vēlos uzaicināt *Van Rompuy* kungu uz savu komiteju, lai apspriestu dažas no mūsu iniciatīvām. Mums drīz būs *Monti* kunga ziņojums, un būs arī ziņojums no manas komitejas. Konkurēsīm kopā, bet, Dieva dēļ, sāksim risināt jautājumus, kur mēs var nodrošināt reālus rezultātus, tā vietā lai izvirzītu neskaitāmus nenoteiktus mērķus, kurus redzu šajā priekšlikumā.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropadomes lēmumi atkal akcentē to, ka Eiropas Savienība ir imperiālistiska un starptautiska kapitāla savienība. Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatnostādņu apstiprināšana un „šķietamais” Kopienas ekonomikas atbalsta mehānisms ir vienas monētas divas puses.

Šie pasākumi liecina par jaunu, striktu, pastāvīgu, pret pilsoņiem vērstu pasākumu apvienošanu pret strādnieku šķiru un pilsoņiem 2010., 2011. un 2012. gadā un tā tālāk neatkarīgi no valsts parāda līmeņa un Eiropas Savienības dalībvalstu deficīta. Tiek izmantoti visi iespējamie līdzekļi, lai samazinātu darbaspēka izmaksas un palielinātu ekspluatācijas pakāpi, cenšoties palielināt kapitāla nesto peļņu.

Eiropas Savienības un tās dalībvalstu buržuāzistisko valdību lēmumi tiek izstrādāti šajā virzienā. Oponējošās nostājas, kas rodas Eiropas Savienībā un starp Eiropas Savienību un citiem imperiālistu centriem un savienībām, piemēram, Starptautisko Valūtas fondu, ir saistītas ar pieaugošo konkurenci starp to pārstāvēto kapitālu.

Lai panāktu radikālas izmaiņas un nodrošinātu strādnieku un pilsonisko ģimeņu modernās vajadzības, strādnieku šķira un pilsoņu šķira izveido savu vienotās cīņas frontes līniju pret vienoto ES kapitāla stratēģiju, ko izvērsē dalībvalstu buržuāzistiskās valdības.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Ir acīmredzams, ka stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi patiesi ir pārdomu vērti; vismaz lielākā daļa no tiem. Ja Eiropas iniciatīva ir lietderīga dažām dalībvalstīm iekšējās politikas nolūkos, lai palīdzētu tām piemērot vajadzīgos pasākumus, es tajā nesaskatu problēmu. Tomēr ir samērā pārsteidzoši, jo īpaši no Padomes priekšsēdētāja puses, ka eirokrātija negribīgi, ja vispār, atzīst, ka viss tās iepriekšējais lielais plāns un visa Lisabonas stratēģija ir bijusi pilnīga un absolūta kļūda — daiļrunība vārda tiešajā nozīmē — un ka faktiski nekas neliecina, ka šoreiz kaut kas būs citādi. Gluži pretēji — mēs dzirdam aicinājumus steigties, arī saistībā ar Eiropas Valūtas fonda izveidi un vēl federālāku Eiropu. Es nedomāju, ka šādam jābūt mūsu ceļam; gluži pretēji! Vēlos saglabāt skepsi, kad runa ir par Eiropas politikas kopuma vēl plašāku nodošanu eirokrātu rokās, kas no tās līdz šim ir uztaisījuši pilnīgu jucekli.

Vēlos pieprasīt Eiropadomes priekšsēdētājam izrādīt lielāku cieņu nīderlandiešu valodai, nekā viņš to ir darījis līdz šim.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Ekonomikas savienība nebija monetāras savienības pēctece, tas ir fakts. Tomēr ekonomikas savienība varētu nozīmēt dažādu politisko uzskatu un dažādu politisko frakciju pieņemšanu.

Šajā gadījumā Grieķijas valdība, protams, akceptēja pieņemto lēmumu par Grieķiju attiecībā uz Starptautiskā Valūtas fonda iesaistīšanos, taču tas izraisa jautājumus, kas ir šā lēmuma pamatā. Zināmā mērā tas liecina par to, ka Eiropas Savienība pati nespēj risināt ne jau Grieķijas problēmu, bet gan līdzīgas problēmas, kas varētu rasties nākotnē.

Padomes priekšsēdētāj, es jums piekrītu, protams, ka bija sākusies morālā krīze, par to nevar būt šaubu. Globālā ekonomiskā krīze atklāja, ka pastāv vērtību krīze. Eiropas Savienībai jāpieņem atbilstīgi pasākumi. Eiropas Komisijai un Eiropadomei jāpieņem vispārīgāki lēmumi, lai novērstu šādu lietu atkārtāšanos nākotnē.

Protams, ka ļoti svarīgi ir Padomes secinājumi attiecībā uz nabadzības apkarošanu, sociālo solidaritāti, zināšanu sabiedrību, pētniecību, mācībām un klimata pārmaiņu apkarošanu. Tomēr mums tas viss, jo īpaši pētniecība un konkurētspēja, jāaplūko, ņemot vērā 2000. gadā pieņemtos lēmumus un Eiropas Savienības Lisabonas stratēģijas nesekmīgās pamatnostādnes, kas acīmredzami piedzīvoja neveiksmi tādēļ, ka dalībvalstis nepiemēroja šo politiku. Tomēr Atlantijas okeāna otrā pusē, Ķīnā un Japānā pētniecības, kā arī zināšanu un informācijas sabiedrības jautājumi ātri iegūst galveno nozīmi.

No vienas puses, es uzskatu, ka mēs esam panākuši progresu. Tomēr darba grupas secinājumi mums palīdzēs pieņemt noteiktus, galīgus un tikai Eiropas lēmumus, jo tikai tā mēs varam progresēt un risināt jebkādu jaunu starptautisku krīzi.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Priekšsēdētāj *Van Rompuy*, jums nevajadzētu justies pārsteigtam par to, ka gan es, gan visa mana grupa esam ļoti neapmierināti ar Padomes darba iznākumu. Pirms neilga laika jūs teicāt, ka Padome apzinās līdzsvara nepieciešamību starp ekonomikas, ekoloģijas un sociālo jomu, kā tika norādīts Komisijas priekšlikumā, tomēr rezultāti liecina par to, ka šāds līdzsvars nav panākts. Jūs patiesi esat guvuši panākumus tādās jomās kā darba tirgus, pētniecība un izstrāde. Jūs esat pasludinājis *status quo* klimata politikas jomā. Šajā Parlamentā un dažādās ES iestādēs jau sen ir apstiprināti mērķi 2020. gadam, tomēr apkaunojoši, manuprāt, ir tas, ka jums nav izdevies sasniegt cīņai pret nabadzību izvirzītos mērķus, aizbildinoties ar maldīgu pieņēmumu par to, ka tie ir rūpīgāk jāizvērtē. Jūs esat centies slēpt šā sociālā mērķa radītās nesaskaņas Padomē. Tas ir nožēlojami un ir kā plīķis sejā 80 miljoniem ES nabadzīgo iedzīvotāju.

Jūs vienmēr esat bijis gan vienkāršs, gan godkārīgs. Vienkāršs tādēļ, ka jūs kā Eiropadomes priekšsēdētājs neesat iedomīgs, savukārt godkārīgs tādēļ, ka sakāt, ka jūsu galvenais uzdevums ir izstrādāt ilgtermiņa stratēģiju un tuvākajos gados to īstenot. Stratēģija „Eiropa 2020” un mērķu izvirzīšana visās iespējamās jomās jums būs nopietns pārbaudījums. Jūnijā jums viss būs jāsāk no sākuma. Mēs jūs atbalstīsim, bet šai stratēģijai ir jāietver skaidri mērķi attiecībā uz cīņu pret nabadzību.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Van Rompuy* kungs! Pirmkārt, es kā Austrijas deputāts vēlētos izteikt vissirsnīgāko pateicību par to, ka jūs divās pēdējās dienās apmeklējāt Austriju un tikāties ar mūsu parlamenta deputātiem, kuriem jau ir bijusi iespēja apspriest šo projektu. Otrkārt, es gribētu atvainoties *Reul* kungam, jo tagad bija jāuzstājas viņam, tomēr sakarā ar to, ka mums vienlaikus jāpilda vairāki pienākumi, viņam bija jādodas uz komiteju.

Attiecībā uz šodienas debatēm vispirms es gribētu teikt „jā”, Padomē ir rasts risinājums. Diemžēl valstu vai valdību vadītājiem pietrūka drosmes izvēlēties Eiropas līmenim atbilstīgu risinājumu, jo pašreizējais neliecina par to, ka bija radusies vajadzība iesaistīt Starptautisko Valūtas fondu (SVF). Kad runa ir par naudu, kritēriji ir skaidri, tomēr mums, proti, Eiropai, ir jātiek galā pašiem, kad Eiropas Savienība ir saskārusies ar problēmām. Mums ir vajadzīgs vairāk Eiropas līmenim atbilstīgu risinājumu.

Otrs punkts attiecas uz stratēģiju „Eiropa 2020”. Šī stratēģija ir nevis mērķis, bet instruments mūsu mērķu sasniegšanai, kā arī ekonomikas un finanšu krīzes seku novēršanai. Minētajai stratēģijai trūkst projektu, skaidru instrumentu un nav arī vērojama politiskā griba pārvērst šos mērķus realitātē.

Treškārt, *Van Rompuy* kungs, ar Lisabonas līgumu vien ir par maz. Mums ir jāizvērs šādarbība starpvaldību līmenī, tomēr mēs nevēlamies, lai tās iniciatori būtu vienīgi prezidents *Sarkozy* un kanclere *Merkel*. Šajā procesā ir jāiesaistās arī Eiropas Parlamentam un ES iedzīvotājiem. Mēs nedrīkstam atteikties no tā, ko esam panākuši ar Lisabonas līgumu pat tad, kad risināsim turpmākās problēmas.

Priekšsēdētājs. – Protams, *Othmar Karas* kungs ir austrietis, bet viņš runāja *Herbert Reul* vārdā.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Eiropadomes priekšsēdētāja kungs! Man ir divi paziņojumi. Ar vienu es vēlos paust bažas, bet ar otro iedrošināt turpmākajam darbam.

Mani māt bažas par neadekvāto reakciju un par to, vai tā patiesi atbilst Eiropas līmenim; bažas par SVF iesaistīšanos un priekšlikumu attiecībā uz divpusējiem aizdevumiem.

Bažas rada tas, ka reakcija nav bijusi pietiekami efektīva, tai ir īstermiņa raksturs un ka Grieķijas parāds ir palielinājies. Mani uztrauc arī tas, ka mēs šeit Parlamentā esam pierādījuši, ka neapzināmies galveno problēmu.

Turklāt Grieķijas problēma ir arī eiro zonas problēma, un ja tā netiks atrisināta, tad kļūs par visas Eiropas Savienības problēmu, jo budžeta deficīts un tādējādi arī valsts parāds ļoti dārgo finanšu sistēmas glābšanas plānu dēļ ir vienīgi palielinājies. Tādējādi fiskālā taupība nedrīkst apdraudēt ekonomikas atveseļošanai nepieciešamos ieguldījumus vai finansējumu būtisku reformu veikšanai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais vēstījums ir iedrošinājums, jo reformām ir jāizriet no stratēģijas, kuras nozīme Eiropas iedzīvotāju acīs nemazināsies. Tādēļ ir ļoti svarīgi atjaunot mums tik nozīmīgo Eiropas modeli, kura pamatā ir izglītība, zināšanu sabiedrība, kā arī saistības nodrošināt augstas kvalitātes un — galvenokārt — līdztiesīgu darbaspēku, kas mums atvieglots turpmāko problēmu risināšanu un palīdzēs cīnīties pret nabadzību.

Tādēļ, Eiropadomes priekšsēdētāja kungs, es jūs aicinu nodrošināt, lai Padome un Komisija darbotos mērķtiecīgāk, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”, kurā ir jāiesaistās arī šim Parlamentam, un izpildītu visus savus pienākumus, jo ir skaidrs, ka Parlaments jebkurā gadījumā izpildīs savus pienākumus pret Eiropas sabiedrību, kura mums pievēršusi savu uzmanību.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Mēs nevaram paredzēt krīzes un nevarēsim novērst arī nākamo. Mēs visi esam vienādā situācijā šajā ziņā, ja tas ir kāds mierinājums. Tomēr mums no šīm krīzēm vajadzētu gūt kādu mācību un izmantot visas no tām izrietošās iespējas. Tādējādi mums, proti, Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai un Padomei, nav citas izvēles, kā vienīgi cieši sadarboties, lai gūto pieredzi pārvērstu saprātīgā, patiesi eiropeiskā un iedzīvotājiem vajadzīgā politikā.

Esmu pārliecināta, ka mēs nevaram atļauties tādu greznlību kā būt pacietīgiem, jo nedrīkstam zaudēt steidzamības sajūtu. Pastāv risks, ka finanšu un ekonomikas krīze var pārtapt par valstu parāda krīzi, tādēļ pašlaik vissvarīgākais ir rast jaunus enerģijas avotus ekonomikas, sociālajā un politikas jomā, lai veicinātu ilgtspējīgu izaugsmi. Jaunajā Līgumā šie avoti ir skaidri norādīti: Eiropa ir kaut kas vairāk nekā tikai ES iestādes un valstu valdības. Tās pārvaldības uzdevumi ir sadalīti Eiropas valstu, reģionu un vietējā līmenī, un, manuprāt, mēs varam dod Eiropai jaunu spar, izturoties ar vislielāko nopietnību pret šādu daudzlīmeņu pārvaldības sistēmu, lai nodrošinātu stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanas mehānismus.

ES reģionālajai un vietējai pārvaldībai ir liela nozīme Eiropas nākotnes veidošanā. Šādas pārvaldības iestādes spēj maksimāli izmantot ne tikai to rīcībā esošos politikas instrumentus, kuru skaits arvien pieaug, bet arī Eiropai nepieciešamo visu partneru, proti, biznesa un akadēmisko aprindu, kā arī pilsoniskās sabiedrības entuziasmu. Tās spēj arī izmantot Eiropas kopīgos mērķus, lai veicinātu savu teritoriālo izaugsmi un uzlabotu nodarbinātības stratēģiju.

Eiropa tikai tad varēs veikt savu darbu, ja mēs sapratīsim, ka tās uzdevumiem un pienākumiem ir jābūt saprātīgi sadalītiem Eiropas valstu, reģionālo un vietējo pārvaldības līmeņu starpā. Vietējās un reģionālās pārvaldības iesaistīšana stratēģijas „Eiropa 2020” kopīgo mērķu sasniegšanā sekmē Eiropas un arī mūsu izaugsmes iespējas.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Pirms divām nedēļām valstu vai valdību vadītāji nolēma izveidot jaunu Eiropas solidaritātes mehānismu, lai sniegtu atbalstu grūtībās nonākušo valstu, piemēram, Grieķijas, ekonomikai, kā arī nodrošinātu eiro zonas stabilitāti. Tas nešaubīgi bija nozīmīgs lēmums, kurš, kā jau mēs cerējam un turpinām cerēt, palīdzēs mainīt pēdējā laikā izveidojušos priekšstatu par ES sadrumstalotību un kakofoniju, kas negatīvi ietekmē Grieķijas aizņēmumu izmaksas, kā arī eiro zonas stabilitāti un kohēziju, ko mēs visi zinām.

Tomēr, lai gan lēmumam ir neapstrīdama politiska nozīme, joprojām diemžēl turpinās spekulatīvi uzbrukumi, kuri pēdējo 24 stundu laikā ir pat palielinājušies, jo nav īstas skaidrības par atbalsta mehānismu. Padomes priekšsēdētāja kungs, šādas neskaidrības, kā arī dažādas visapkārt kļīstošās baumas, tostarp nesen Grieķijā izplatītā versija par to, kā izskanējušo aicinājumu atkārtoti apspriest 25. martā panākto vienošanos, ir iespējami drīz jānovērš.

Kā jūs zināt, Grieķijas valdība šādas baumas noliedz, tomēr jums šajā Parlamentā ir skaidri jāpasaka, vai pēdējās divās nedēļās Grieķijas valdība ir izteikusi ierosinājumu atkārtoti apspriest 25. martā panākto vienošanos. Jums ir jārod vēlme un gribasspēks runāt ar tiem valstu vai valdību vadītājiem, kuriem ir noteicošā loma attiecībā uz galīgo vienošanos par vēstuli un tās saturu, nevis jāizsaka priekšlaicīgi pieņēmumi par aizdevuma likmi Grieķijai gadījumā, ja tā lūgs šādu aizdevumu saskaņā ar atbalsta mehānismu, bet ko tomēr tā nav darījusi un arī neplāno darīt.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikt divas jaunas lietas par Eiropadomes kompetences jomā esošo jautājumu, proti, stratēģiju 2020. gadam un finanšu tirgu regulējumu.

Kas attiecas uz stratēģiju 2020. gadam, tad mēs visi jau kādu laiku esam teikuši, ka viens no Lisabonas stratēģijas neveiksmes cēloņiem ir tas, ka nav bijis pietiekami daudz instrumentu, kuru piemērošana liktu

dalībvalstīm ievērot saistības. Tagad Komisija un Eiropadome mums piedāvā priekšlikumu, kurš ir gandrīz tāds pats, proti, nepilnīgs nolīgums ar atsauci uz Līguma 121. un 136. pantu.

Padomes priekšsēdētājs, sākot Spānijas prezidentūru, teica, ka viņš zina par šā nolīguma trūkumiem un ka bija vēlējis panākt daudz vairāk, proti, stiprināt ekonomikas pārvaldību. Vai drīkstu jums, Eiropadomes priekšsēdētāja kungs, tagad jautāt: „Kur ir jūsu drosmīgie plāni, labie darbi un cēlie mērķi? Vai cīņa jau galā?” Kas noticis ar šiem nodomiem?

Kas attiecas uz finanšu regulējumu, man ir viena slikta ziņa un divas labas. Sliktā ir tā, ka Padome ir nolēmusi aizkavēt regulu par alternatīvajiem ieguldījumu fondiem, kuri tiek dēvēti par kazino kapitālismu, tieši tagad, kad šie fondi ir bijuši daļēji atbildīgi par spekulācijām saistībā ar Grieķijas ekonomiku.

Pirmā labā ziņa ir tā, ka stratēģija 2020. gadam paredz, ka finanšu iestādēm ir jārezervē līdzekļi, lai norēķinātos par pašu radītajām problēmām, vai, kā teica prezidents *Obama*, lai izvairītos no situācijas, kad *Main Street* ir jāsedz *Wall Street* radītie zaudējumi. Otrā labā ziņa ir tā, ka Padome pirmo reizi ir nodalījusi sistēmiskās iestādes, kurām tā vēlas pievērst īpašu uzmanību.

Abi minētie fakti ir ietverti pašlaik Parlamentā apspriestajos ziņojumos, tomēr šos faktus neatspoguļo Padomes decembrī panāktā vienošanās. Es vēlētos, lai Padome izvērtētu šo situāciju, jo tad „spēle” varētu turpināties. Ticiet man, priekšsēdētāja kungs, es patiesi būtu gatavs piedalīties „spēlē” ar jūsu vadīto Padomi.

Csaba Őry (PPE). – (HU) Es vēlos izteikt divas piezīmes. Pirmā varētu šķist tehniska rakstura, tomēr tā gluži nav, savukārt otrā attiecas uz lietas būtību. No pārskata izriet, ka nodarbinātības direktīva ir neatņemama sastāvdaļa stratēģijā 2020. gadam, kuru Padome plāno pieņemt jūnijā. Tas šķiet gandrīz neiespējami, jo mēs pat neesam saņēmuši šā teksta projektu. Bija apsolīts, ka šis dokuments tiks sagatavots līdz aprīļa beigām, tomēr, pat ja Parlaments pasteigsies, tas nespēs sagatavot savu atzinumu agrāk par septembri. Kā gan ir iespējams pieņemt šo stratēģiju jau jūnijā? Tādējādi rodas vēl viens jautājums, proti, kā šādā situācijā būs iespējams izvērtēt Parlamenta nostāju? Atsaucoties uz iepriekš teikto, kaut arī mēs esam gatavi šajā jautājumā sadarboties un vēlamies strādāt kopā, ir jāņem vērā arī Parlamentam saistošie noteikumi.

Atgriežoties pie jautājuma būtības, atzinīgi ir vērtējams tas, ka Padome ir paredzējusi veicināt ciešāku abpusējo saikni starp nodarbinātības direktīvu un ekonomikas nozari, bet, kā jau es teicu, lai tas notiktu, mums ir jāsāk sadarbība ar Padomi. Jebkurā gadījumā, pašreizējā situācijā minētās ieceres šķiet pārāk vispārīgas. 75 % nodarbinātības līmenis šķiet labs rādītājs, tāpat kā 20/20/20 mērķi klimata pārmaiņu jomā, kā arī 10 % un 40 % mērķi izglītības jomā, bet kādā veidā un ar ko šie mērķi tiks sasniegti, un kā tiks veikta uzraudzība? Kas notiks ar tiem, kuri šos mērķus nesasnies, un ar tiem, kuri tos būs sasnieguši tikai „uz papīra”, citiem vārdiem sakot, kuri nevarēs iesniegt precīzus skaitļus? Mēs šādas lietas jau esam pieredzējuši, īstenojot Lisabonas līgumu.

Nobeigumā es vēlos paust gandarījumu par to, ka kohēzijas politika beidzot ir noteikta kā nozīmīga, ar stratēģiju 2020. gadam saistīta joma. Tomēr šajā saistībā man ir viens ierosinājums. Jebkurā gadījumā, kā tika norādīts apspriežot cīņu pret nabadzību, lai gūtu panākumus, mums ir jāizvirza kvantitatīvi mērķi un jāizstrādā attiecīgi rādītāji.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Man būtu daudz sakāmā par šo jautājumu, bet man nav daudz laika, tādēļ es runāšu par morālo krīzi.

Van Rompuy kungs teica, ka Padomē tika apspriests jautājums par morālo krīzi, bet viņš par to nerunāja, tādēļ es vēlos, lai viņš to darītu šeit.

Piemēram, manā valstī *Anglo-Irish Bank* un *Irish Nationwide* spēlēja finanšu pingpongu tā, ka revidenti nespēja atklāt šo iestāžu faktisko finansiālo stāvokli. Kas bija noticis? *Irish Nationwide* izpilddirektors nozuda ar miljoniem kabatā, bet nodokļu maksātājiem dramatiski tika samazinātas algas. Pirms divām nedēļām *Anglo-Irish Bank* vadība saņēma algu pielikumu, savukārt nodokļu maksātāju rēķinam tika pievienoti vairāk nekā 40 miljardi eiro, kurus nāksies maksāt vairākus gadus.

Ja vien šajos pārkāpumos vainojamās personas netiks sauktas pie atbildības gan individuāli, gan institucionāli, vēsture ne tikai atkārtosies, *Van Rompuy* kungs, bet atkārtosies tieši tādā pašā veidā.

(GA) Es vēlētos, lai viņš nedaudz izteiktos par šo krīzi.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Daudzi saka, ka tā nebūs ne Grieķija, ne eiro zona, bet gan Eiropas Savienība kopumā, kas tuvākajā laikā tiks vērtēta, ņemot vērā šīs norises.

Saskaņā ar martā pieņemto Padomes lēmumu nevienai Eiropas valstij nedraud bankrots, tomēr es piekřītu saviem kolēģiem deputātiem, kuri ir izteikušies, ka nepieciešami vairāki standarta institucionāli instrumenti, lai ne tikai novērstu valstu bankrotus, bet arī aizsargātu dalībvalstis no pēkřņu krīžu negatīvās ietekmes.

Grieķija nelūdz palīdzību, bet veic pasākumus. Pateicoties šiem drastiskajiem pasākumiem, kurus Grieķijas iedzīvotāji ir varonīgi pārcietuši, jo reizi par visām reizēm vēlas mainīt situāciju valstī, deficīts ir samazinājies par 4 %. Līdz maijam Grieķijas parlaments būs apstiprinājis radikālas pārmaiņas nodokļu, apdrošināšanas un darba tirgus jomās.

Mums nevajadzētu brīnīties, ja Grieķija pēc šīs krīzes būs kļuvusi varenāka un brīva no agrākajiem parādiem, tomēr neviens nezina, kas sagaida Eiropu.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Diemžēl daudzi no mums nezina par jauno sērgu, proti, populismu, kurš ir izplatījies visā Eiropā. Mēs esam aizmirsuši, ka tas kā politiskās pārvaldības forma varētu būt viens no mūsu apspriestās morālās krīzes cēloņiem, kura savukārt izraisīja ekonomisko krīzi. Tomēr runa ir par mums un politiskajām partijām, kuras pārstāvam.

Priekšsēdētāj *van Rompuy*, jūs runājat par budžeta disciplīnu. Spriežot pēc tā, kas ir noticis agrāk, pārk daudz noteikumu bieži rada tikpat daudz problēmu kā tad, ja noteikumu ir pārk maz. Esmu pārliecināts, ka mēs varētu būt elastīgāki un pārskatīt Stabilitātes paktu, jo mums nav redzējuma par turpmāko Eiropas modeli. Šajā ziņā nav ņemta vērā realitāte un demogrāfiskā situācija, ar kuru esam saskārušies, bet kura diemžēl nav minēta stratēģijā „Eiropa 2020”. Manuprāt, šis jautājums mums dos vielu pārdomām, jo mēs nedrīkstam pieļaut, lai jaunais Eiropas sociālais modelis ciestu neveiksmi, kā tas notika ar Lisabonas stratēģiju. Vēl viena neveiksme būtu nāvīgs trieciens kohēzijai un iekļaušanai Eiropas Savienībā.

David Campbell Bannerman (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Man nav pietiekami labas franču valodas zināšanas — *pardonnez-moi* —, bet es zinu, ka vārds *gouvernement* angļu valodā nozīmē „valdība”. To nebija grūti saprast, tomēr šķiet, ka britu leiboristu valdība un priekšsēdētājs *van Rompuy* tā nozīmi nav sapratuši. Viņi domā, ka šā vārda tulkojums ir „pārvaldība”, kas ir apzīmējums valdības veiktajām darbībām.

Tas ir mānīgs priekšstats, jo faktiski vienošanās ar ES Padomi uzlabot ekonomisko ES *gouvernement* paredz pārvaldību un valsts vadīšanu. Būtbā Padome ir nodevusi ES vēl lielākas pilnvaras, tostarp pilnvaras pieņemt lēmumus attiecībā uz Apvienotās Karalistes ekonomiku, kas pašlaik ir vienīgā vislielākā Lielbritānijas iedzīvotāju problēma.

Kad cilvēkiem teiks taisnību? Mēs esam ES lielvalsts pārziņā un Lielbritānijai būs jāmaksā, lai izglābtu tos, kuri ir eiro zonā, kaut gan tā pati laimīgā kārtā nav eiro zonas dalībiece.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Stratēģijā „Eiropa 2020” ir vērienīgi mērķi un iespaidīgi skaitļi. Lai gan mēs nebijām gatavi sasniegt šos mērķus, īstenojot Lisabonas stratēģiju, piemēram, pētniecības un izstrādes jomā, rodas jautājums, vai daudziem šādiem mērķiem vispār ir kāda jēga? Piemēram, viens no stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem ir ievērojami palielināt akadēmiķu skaitu. Mums nešaubīgi ir nepieciešami kvalificēti cilvēkresursi, bet eksperti ir atzinuši, ka ir vajadzīgi labi mācīti speciālisti, nevis liels skaits augstskolu beidzēju, kuriem ir grūtības atrast darbu vispār, nemaz nerunājot par tādu, kas atbilstu iegūtajai specialitātei.

Nosakot šās stratēģijas mērķus, ir radušās zināmas pretrunas. No vienas puses, ir nepieciešama budžeta konsolidācija, bet no otras — lieli ieguldījumi. Būs interesanti novērot, kā tiks atrisināta šī problēma.

Kas attiecas uz reģioniem, tad pētījumi liecina, ka Lisabonas līgums un Lisabonas stratēģija tika veiksmīgi īstenoti tur, kur reģioni bija iesaistīti sistemātiski, nevis tur, kur tika izmantota centralizētā pieeja. Arī šis aspekts ir jāņem vērā, īstenojot stratēģiju 2020. gadam.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Divi aspekti: pirmkārt, pārskatbildība, kas ir būtiska lai atrisinātu situāciju Grieķijā. Komisijai ir jāprecizē informācijas apmaiņa ar Grieķiju. Komisijai ir arī jāiesniedz Parlamentam sīki izstrādāts ziņojums par Grieķijas sniegto informāciju attiecībā uz situāciju makroekonomikas jomā, kā arī par izmantotajām metodēm un precīzu laiku, kad Komisijai ir sniegta konkrētās kategorijas informācija un statistikas dati. Komisijai ir skaidri jānorāda, kāda ir iestāžu un personīgā atbildība. Kādam galu galā ir jāuzņemas pārskatbildība. Šis ir atšķirīgs jautājums saistībā ar Grieķijai sniegto atbalstu.

Otrkārt, kā atzina Grieķijas premjerministrs un arī saskaņā ar Eirobarometra 2009. gada sabiedriskās domas aptaujas rezultātiem, galvenais faktors, kurš ir radījis šādu ekonomisko situāciju Grieķijā, ir korupcija.

Komisijai ir pienācis laiks izvērst korupcijas novēršanas politiku visās ES dalībvalstīs un izveidot korupcijas novēršanas un apkarošanas mehānismu.

Maroš Šefčovič, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu pateikties godātajiem deputātiem par viņu uzstāšanos, jautājumiem un priekšlikumiem un vēlos atbildēt uz dažiem jautājumiem.

Es piekřītu tiem deputātiem, kuri izteica aicinājumu ievērot noteikumus. Esmu pārliecināts, ka, tos cītīgāk ievērojot, mēs nebūtu nokļuvuši šādā situācijā. Mums ir grūti vienoties par noteikumiem, tādēļ, kad tas ir izdarīts, tie nešaubīgi ir jāievēro. Komisija darīs visu iespējamo, lai turpmāk nodrošinātu šo noteikumu efektīvāku izpildi.

Runājot par funkciju sadalījumu, proti, par to, kas, īstenojot stratēģiju 2020. gadam, būtu jādara Komisijai un kas dalībvalstīm, mums tagad ir pietiekami sīki izstrādāts apraksts gan attiecībā uz ES, gan arī dalībvalstu kompetenci. Šo jautājumu mēs apspriedīsim sīkāk tad, kad būsime ierosinājuši konkrētu priekšlikumu, kā izstrādāt un īstenot prioritāros projektus. Tas būs sīks pasākumu apraksts, un es varu jums galvot, ka Komisijas mērķis ir īstenot šo ļoti nozīmīgo stratēģiju.

Daļa no tā, protams, ietvers priekšlikumus, kā atbrīvoties no nevajadzīgiem šķēršļiem, kā labāk izmantot vienotā tirgus potenciālu, kā arī par to, ko Eiropa var piedāvāt efektīvāk un labāk. Mēs to darīsim Komisijas līmenī, tomēr vienlaikus gaidām arī dalībvalstu priekšlikumus par to, kā labāk izmantot vienoto tirgu un kādi vēl joprojām ir šķēršļi, kurus kopīgiem spēkiem būtu iespējams novērst.

Attiecībā uz ekonomikas pārvaldību un ekonomikas politikas labāku koordināciju mēs esam paredzējuši pilnīgi izmantot Lisabonas līguma nosacījumus un šajā pavasarī ierosināsim sākotnējos priekšlikumus šajā jomā.

Runājot par pārvaldību un ES stratēģiju 2020. gadam, mēs cenšamies panākt līdzsvaru starp to, kā pozitīvā veidā motivēt dalībvalstis, un to, kā vienlaikus no tām pieprasīt stingrāku un efektīvāku pasākumu īstenošanu. Mūsuprāt, šoreiz mēs esam atraduši piemērotu metodi un ceram, ka ar to gūsim labākus panākumus nekā līdz šim. Protams, mēs kopā ar Parlamentu nodrošināsim arī pārraudzību un veiksime novērtējumu, tādēļ mums būs iespēja šo jautājumu apspriest padziļināti.

Kas attiecas uz transatlantisko sadarbību, Komisija ir apņēmusies optimizēt Transatlantiskās ekonomikas padomes darbu. Vienlaikus mēs esam arī apņēmusies veicināt Dohas sarunu kārtu, jo uzskatām, ka tās secinājumi palīdzēs uzlabot situāciju pasaules tirdzniecības jomā, kā arī jaunattīstības valstīs.

Daudzi deputāti runāja par Grieķijas jautājumu. Šajā ziņā es vēlos uzsvērt, ka mēs esam izveidojuši eiro zonas mehānismu kopā ar SVF, bet tas vienlīdz ir eiro zonas mehānisms, un mums tas ir jāuzsver. Tas bija labākais risinājums, kādu mēs spējam rast šajos problemātiskajos apstākļos.

Kas attiecas uz citu argumentu, kuru man nācās dzirdēt, proti, par to, ka stratēģija „Eiropa 2020” atspoguļo diriģisma tendenci, tad es tam nevaru piekrist. Mēs cenšamies rast veidu, lai mobilizētu un aktivizētu dažādus līmeņus, tādējādi mēģinot panākt visefektīvāko rīcību un labāko iespējamo notikumu gaitu. Tam ir jānotiek papildinošā veidā, proti, tā, lai katrā līmenī varētu tikt sniegts atbalsts pārējiem līmeņiem.

Runājot par mazajiem un vidējiem uzņēmumiem — tas, ko paredz stratēģija, un tas, ko šie uzņēmumi no mums pieprasa, ir līdzvērtīgi konkurences nosacījumi visiem uzņēmumiem un administratīvā sloga samazinājums. Tieši to mēs arī vēlamies panākt.

Kas attiecas uz lauksaimniecību, tad šis jautājums jau sākotnēji bija ietverts stratēģijā „Eiropa 2020”, bet mums nevajadzētu uzskatīt ES stratēģiju 2020. gadam par izsmēlošu sarakstu, kurā ir jāietver visi turpmāk veicamie pasākumi vai arī jāatspoguļo mūsu turpmākā rīcība attiecībā uz lauksaimniecības nozari.

Drīzumā būs nozīmīgas debates par budžeta pārskatu, un tas būs īstais brīdis, lai padziļināti apspriestu ne tikai lauksaimniecības, bet arī citu politikas jomu turpmāko likteni.

Priekšsēdētājs. – Šis ir mums ļoti nozīmīgas debates, tādēļ mums šeit ir jāpaliek un tās jāturpina.

Herman Van Rompuy, *Eiropas Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ļoti īsi papildināšu Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka teikto. Es vēlos uzsvērt tikai atsevišķus punktus.

Pirmais ir jau minētais Grieķijas krīzes novēršanas mehānisms, par kuru diemžēl jau tiek runāts nedēļām un mēnešiem ilgi. Daudzi no jums ir teikuši, ka mums vajag vairāk Eiropas. Tas ir vērā ņemams arguments, bet

mums ir jāstrādā saskaņā ar Lisabonas līgumu. Tajā viss ir skaidri pateikts. Tas neietver tā dēvētās sanācijas klauzulas. Tas neparedzēja šāda veida situāciju.

Ņemot vērā iepriekš teikto, mums kaut kas ir jāizdomā. Pieprasot Grieķijas valdībai uzņemties atbildību — ko tā ir izdarījusi, veicot konkrētus pasākumus, — mums ir jāizstrādā finansiāla atbalsta mehānisms, ar kuru tiktu ievēroti vēstules un Lisabonas līguma nosacījumi. Eiropas Komisija ir ierosinājusi izmantot tās pārvaldībā esošo divpusējo aizdevumu mehānismu. Šā iemesla dēļ daudzas dalībvalstis, tostarp arī Nīderlande, ir pieprasījušas SVF iesaistīšanos.

Šādu prasību ir izvirzījuši ne tikai viena vai divas valstis, bet vairākas. Kādēļ? Tādēļ, ka pēdējā laikā tās ir veikušas iemaksas SVF, lai tas varētu pildīt savas funkcijas, laikus sniedzot finansiālu atbalstu. Patiesi, Eiropa ir saņēmusi ievērojamas summas.

Es, kā Beļģijas premjerministrs, savas valsts vārdā esmu iemaksājis 5 miljardus eiro, tādēļ daži deputāti, kā arī viņu parlamenti un valdības ir interesējušies, kāpēc mēs nevaram izlietot šos līdzekļus, kuri ir pieejami SVF, lai palīdzētu Eiropas valstīm pēc tam, kad tās ir veikušas šādas iemaksas.

Šajā situācijā ir jārod risinājums, bet tas nedrīkst būt pretrunā Līgumam. Tiem, kuri vēlas vairāk Eiropas, pirmām kārtām ir jāstrādā, un es atkārtoju — saskaņā ar Lisabonas līgumu. Minētais mehānisms, protams, ir kompromisa mehānisms, un tāds bija jāatrod, jo citi mehānismi šajā līgumā nav paredzēti.

Dāmas un kungi! Grieķijas valdība nav lūgusi pārskatīt pirms divām nedēļām panākto vienošanos, turklāt Grieķijas finanšu ministrs to vakar nepārprotami norādīja. Es vēlreiz atkārtoju, viņš nav lūdzis finansiālu palīdzību un cer, ka reiz viņa centienu iznākums kļūs redzams un spriedze mazināsies.

Nepamatoti apgalvojumi un dažāda veida baumas nodara kaitējumu Grieķijas nodokļu maksātājiem, jo tās ne tikai nevienam nepalīdz, bet pat kaitē tiem, kuriem ir jāpacieš dažādi pasākumi, jo šī valsts nebija spējusi laikus reaģēt uz notiekošo.

Kas attiecas uz ekonomikas pārvaldību, tad par to jau runāja Šefčovič kungs. Es vēlos nepārprotami norādīt, ka Eiropadome veic savu darbu saskaņā ar Līguma 15. pantu. Tā sniedz norādījumus un izstrādā galvenās politikas pamatnostādnes, kuras ir jāievēro, bet tā nerealizē izpildvaru un tai nav likumdošanas pilnvaru, tādēļ to nevar uzskatīt par valdību no konstitucionālā viedokļa. Tomēr Eiropadome koordinē, uzrauga, dod stimulu un, kā noteikts Līgumā, izstrādā pamatnostādnes. Tā ir ekonomikas pārvaldība politiskā nozīmē, bet ne vārda konstitucionālā nozīmē.

Mums ir daudz darāmā. Daži cilvēki man ir jautājuši, vai ir tikušas piemērotas sankcijas un vai tās ir paredzētas gadījumos, kad netiek ievērotas attiecīgās direktīvas ekonomikas un nodarbinātības jomā? Tādos gadījumos būtu jāveic izmaiņas Līgumā, izdarot tajā grozījumus. Sankcijas var piemērot vienīgi Līgumā paredzētajos gadījumos. Minētajā gadījumā Līgums tādas neparedz. Vai mums to vajadzētu apspriest darba grupā? Ja kāds vēlas izvirzīt priekšlikumus, tie tiks apspriesti, bet sankcijas nevar piemērot, ja tās ir pretrunā Lisabonas līgumam.

Kas attiecas uz brīvās tirdzniecības zonu starp ASV, Eiropu un citām valstīm, tad, manuprāt, galvenais uzdevums ir tas, par ko runāja Lamy kungs un vēl citi, proti, gūt panākumus Dohas sarunu kārtā. Uzskatu, ka tā ir galvenā prioritāte. Viņa teiktais ir trauksmes zvans. Eiropai bija iespēja izvairīties no protekcionisma kustības, un mēs no tās izvairījāmies, bet mums ir jādara vairāk un jāiet tālāk.

Būtībā mēs esam saskārušies ar dažām ļoti lielām problēmām trijās jomās. Pirmā ir klimata pārmaiņu problēma, tādēļ tika noslēgta Kopenhāgenas vienošanās, bet ar solījumiem samazināt CO₂ emisijas vien ir par maz, lai sasniegtu dažus šajā dokumentā izvirzītos mērķus, piemēram, nodrošināt, ka pasaules temperatūras pieaugums salīdzinājumā ar pirmsrūpniecības laikmetu nepārsniedz divus grādus.

Papildus klimata pārmaiņu problēmai, problēmas ir arī starptautiskās tirdzniecības jomā, kā arī saistībā ar starptautiskā finansējuma noteikumiem, par kuriem daži no jums jau runāja. Tādēļ mums ir ļoti nozīmīgā starptautiskā darba kārtība, un Eiropai ir jāturpina uzņemties galvenā loma G20, kā arī citās organizācijās, lai gūtu panākumus gan valstu, gan pasaules līmenī.

Kādēļ mums neiekļaut piecu mērķu sarakstā arī mērķi attiecībā uz iekšējo tirgu? Patiesi, iekšējais tirgus ir instruments, un tas ir jāregulē saistībā ar vairākiem no šiem pieciem mērķiem. Pētniecības un attīstības jomā, kā arī citās jomās mums ir jāizmanto visi iekšējā tirgus līdzekļi. Mums to ir jāturpina attīstīt, bet šāda attīstība nekad nebeigsies. Tas ir ļoti nozīmīgs instruments. Mēs ar nepacietību gaidām profesora Monti kunga

ierosinājumus par to, kā uzlabot iekšējo tirgu, kas ir ļoti liela vērtība. Tāpat kā mums ir kopējā valūta, mums ir arī kopējais tirgus. Tas ir jāattīsta, lai veicinātu izaugsmi un nodarbinātību.

Daži no jums jautāja, kāds tam visam ir mērķis? Mērķis ir panākt tādu ekonomisko izaugsmi, lai mēs varētu nodrošināt pienācīgu finansējumu savam sociālajam modelim, kā arī palīdzēt Eiropas Savienībai saglabāt savu lomu pasaules līmenī, bet to neizdosies panākt, ja ES nebūs lielākais ekonomikas virzītājspēks. Mēs nevarēsim saglabāt vadību pasaulē, ja nebūsim patiesi varens, ļoti varens ekonomiskais spēks.

(NL) Tā kā šo jautājumu man uzdeva *Van Brempt* kundze, es gribētu viņai atbildēt holandiešu valodā. Kaut arī viņas vieta ir tukša, es vienalga atbildēju. Es tiešām nesaprotu, kādēļ viņa domā, ka tas ir apkaunojoši. Tā ir pirmā reize, kad cīņa pret nabadzību ir izvirzīta kā viens no pieciem galvenajiem mērķiem, un tagad mums tiek pārņemts, ka mums ir jākaunas par to, ka neesam gājuši pietiekami tālu un ka mums ir jāsāk viss no sākuma. Tā tiešām ir pirmā reize, tomēr es esmu gandarīts un pat lepns par to, ka mēs kopā ar Komisiju esam iesaistījušies cīņā pret nabadzību un spējuši ietvert cīņu pret nabadzību un sociālo atstumtību šo piecu mērķu sarakstā. Protams, mums ir jāizvēlas atbilstīgi rādītāji, un tas nebūs viegli. Tas būs daudz grūtāk, nekā daudziem šķiet. Es vēlos atkārtoti uzsvērt, ka neredzu vajadzību jūnijā sākt visu no sākuma. Šomēnes mēs turpināsim īstenot to, par ko vienojāmies 25. martā, tādēļ jūtos gandarīts, ka mēs esam labojuši agrāk pieļauto kļūdu un izvirzījuši cīņu ar nabadzību kā vienu no galvenajām ES prioritātēm.

(FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos izteikt dažas piebildes un apsvērumus.

Kaut arī es neesmu atbildējis uz visiem jautājumiem, tas ir nevis tādēļ, ka neesmu tos dzirdējis, bet tādēļ, ka mums ir maz laika.

Daudzas no runām ietvēra komentārus, nevis jautājumus. Esmu tos pierakstījis, un man tie ir jāapdomā.

Jebkurā gadījumā es jums vēlos pateikties par to, ka piedalījāties šajās svarīgajās un interesantajās debatēs par Eiropas Savienībai nozīmīgu jautājumu, proti, stratēģiju nodarbinātības un izaugsmes jomā 2020. gadam.

Priekšsēdētājs. – Esmu pārliecināts, ka ne tikai *Van Brempt* kundzei, bet arī vēl vismaz 300 kolēģiem citās telpās bija iespēja noklausīties šīs debates.

Vismaz astoņas Eiropas Parlamenta komitejas tieši un pārējās netieši nodarbojas ar stratēģijas 2020. gadam izstrādi, tādēļ mums tā ir ļoti svarīga un mēs esam atvērti turpmākām diskusijām, sadarbībai, kā arī dažādiem ieteikumiem. Šīs mums visiem ir ļoti nozīmīgas diskusijas.

Liels paldies jums, Eiropadomes priekšsēdētāja kungs un Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, kā arī jums, kolēģi, par to, ka ieradāties un piedalījāties šajās padziļinātajās un plašajās diskusijās.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments iesaistītos pozitīvā sadarbībā ar Komisiju un Padomi. Šajā saistībā es atzinīgi vērtēju šodienas debates par Eiropadomes 2010. gada 25.–26. marta sanāksmes secinājumiem. Citu apspriesto tematu starpā īpaša uzmanība tika pievērsta Eiropas ekonomikas stratēģijai 2020. gadam, kā arī sagatavošanās posmam starptautiskajām sarunām par klimata pārmaiņām. Es domāju, ka mūs visus ietekmē problēmas eiro zonā, jo eiro stabilitāte ir īpaši svarīga visai Eiropas Savienībai. Eiropadomei būs svarīgāka nozīme, valstu un Eiropas līmenī koordinējot instrumentus, kas paredzēti dalībvalstu ekonomiskās veiktspējas uzlabošanai. Tāpēc risinājumi, kas attiecas tikai uz budžeta problēmām, ir neatbilstīgi, jo šīs problēmas ir cieši saistītas ar ekonomiskām problēmām. Es atbalstu Eiropadomes mērķus paaugstināt nodarbinātības līmeni, jo īpaši veicinot tādas politikas virzienus, kuri atbalsta jauniešu nodarbinātību. Ir jāuzlabo nosacījumi ieguldījumu palielināšanai pētniecībā un jauninājumos. Realistiski mērķi jāizvirza ne tikai šajā jomā, bet arī attiecībā uz klimata pārmaiņām. Eiropas Komisijai iespējami drīzāk ir jāizvirza īpaši pasākumi tādu projektu īstenošanai, kuru mērķis ir samazināt nabadzību visā Eiropas Savienībā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Pavasara Eiropadomes augstākā līmeņa sanāksmē tik ļoti dominēja Grieķijas ekonomiskās problēmas, ka daudzi no mums nemaz nebūtu zinājuši, ka tika apspriesta arī stratēģija „Eiropa 2020” un daudzi citi temati, ja šīs sanāksmes secinājumi nebūtu dokumentēti. Taču šī informācija noteikti vēl nav sasniegusi Eiropas vienkāršos iedzīvotājus, kuriem ir iespāids, ka visā pavasara samītā pilnīgi ir dominējusi Grieķija. Nekļūstot ciniski, mēs varam teikt, ka visa šī globālā krīze pēdējos divos gados Eiropas Kopienas līmenī ir radījusi vienu mākonī ar sudraba maliņu: stratēģiju un nākotnes redzējumu, kas turpmāk novērsīs jebkādas milzīgas ekonomiskās krīzes iespēju. Šajā nākotnes redzējumā ir izvirzīts jauns 27 ES dalībvalstu attīstības virziens, un tas netieši padara Eiropu konkurētspējīgāku. Taču ir būtiski,

lai pavasara Eiropadomes cēlie secinājumi par stratēģiju „Eiropa 2020” ietu tālāk par labiem nodomiem. Eiropas Savienība ir kompleksa struktūra, kas sastāv no atšķirīgām, atsevišķām valstīm, kuras ir institucionāli apvienotas. Taču tās uz Eiropas Savienības Padomes izvirzītajām pamatnostādnēm reaģē ar atšķirīgiem pasākumiem. Tādējādi skaidru mērķu izvirzīšana katrai dalībvalstij, iespējams, dotu labākus rezultātus, nekā ļaušana, lai katra dalībvalsts pēc saviem ieskatiem veic šīs stratēģijas īstenošanai vajadzīgos pasākumus.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), rakstiski. – Šīs augstākā līmeņa sanāksmes rezultāts ir tālu no tā, lai efektīvi reaģētu uz Grieķijas vajadzībām. *Van Rompuy* kungs saka, ka ES spēja panākt vienprātību paliek neskarta, un tas tā patiešām ir, bet diemžēl vienprātība pastāv tikai attiecībā uz mazāko kopsaucēju! Ierosinātais priekšlikums ietver visu, izņemot Eiropu. Lai varētu runāt par reālu Eiropas atbildi, mums būtu vajadzējis izveidot Eiropas sistēmu nolūkā palīdzēt Grieķijai izkļūt no tās parādu krīzes, nevis piešķirt tai divpusējus aizdevumus. Turklāt es baidos, ka SVF ieviešanas gadījumā var ciest visas eiro zonas uzticamība, nemaz nerunājot par to, ka Grieķijas valdība acīmredzami ir atkāpusies no domas par SVF ieviešanu, jo SVF izvirzītie nosacījumi varētu izraisīt sociālus un politiskus nemierus šajā valstī. Mani patiešām satrauc, ka tirgi vienkārši nav ļoti pozitīvi reaģējuši uz šo risinājumu, jo procentu likme, ko tirgi piedāvā Grieķijai, joprojām ir aptuveni 7 % vai pat mazliet vairāk, kas ir nelabvēlīgi Grieķijai. Tomēr es atzinīgi vērtēju darba grupas izveidi, kura, es ceru, ierosinās mērķtiecīgākus priekšlikumus saistībā ar eiro zonas ekonomiskās un fiskālās ilgtspējas efektīvu nodrošināšanu nākotnē.

Kinga Gőncz (S&D), rakstiski. – (HU) Es atzinīgi vērtēju to, ka pēdējā Eiropadomes sanāksmē tika izklāstīts kompromiss attiecībā uz Eiropas Savienības ekonomisko programmu periodam līdz 2020. gadam, kā arī par palīdzības sniegšanu Grieķijai. Ekonomiskā izaugsme, kas šajā stratēģijā izvirzīta kā mērķis, vienlaikus ir priekšnoteikums izkļūšanai no darba tirgus un sociālās krīzes. Atzinīgi jāvērtē tas, ka Eiropadome velta lielu uzmanību nodarbinātības palielināšanai ne tikai jauniešu un gados vecāku cilvēku vidū, bet arī starp cilvēkiem ar zemu kvalifikāciju. Nodarbinātības palielināšanai minētajās mērķgrupās jābūt cieši saistītai ar tādu prasmju apguvi, kurām ir vērtība tirgū, kā arī ar mūžizglītības veicināšanu. Es atbalstu arī Ungārijas valdības centienus panākt, lai cīnā pret nabadzību mēs domātu par kvantitatīviem reģionālās kohēzijas mērķiem, nevis ar nabadzību saistītiem mērķiem, jo tie cilvēki, kuri Eiropas Savienībā dzīvo nabadzībā, jo īpaši dziļā nabadzībā, dzīvo skaidri noteiktos ģeogrāfiskos reģionos. Šāda pieeja ļautu saskaņot nabadzības problēmas un mazāk attīstīto reģionu komplekso problēmu risināšanu. Vienlaikus ir svarīgi, lai, pieņemot 2020. gada stratēģijas mērķus, lēmumu pieņēmējiem būtu pieejami precīzi dati par nabadzības līmeni un tās procentuālo attiecību sabiedrībā. Lai gan ekonomiskās krīzes risināšana un ES stratēģija 2020. gadam nosaka virzienu, kurš ir jāievēro, pilnīgi saprotama ir Višegradas valstu izvirzītā prasība, proti, ka debatēm par šo jautājumu nebūtu jānosaka ilgtermiņa monetārā perspektīva pēc 2013. gada. Šādas perspektīvas apspriešanai būs vajadzīgas ilgstošākas sarunas, un nav iespējams prognozēt, cik lielas būs ES finansiālās manevrēšanas iespējas 2012.–2013. gadā.

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Marta Eiropadomes galīgajā dokumentā — ļoti atbilstīgi — īpaša uzmanība ir pievērsta klimata pārmaiņu jautājumam. Tas ir vērtējams vēl jo atzinīgāk tāpēc, ka neveiksme Kopenhāgenas samitā ir radījusi neskaidrību attiecībā uz klimata pārmaiņu politiku. Visticamāk, arī turpmāk Eiropas Savienības klimata aizsardzības centienos svarīgi instrumenti būs elastīguma mehānismi, galvenokārt kvotu tirdzniecības sistēmas. Taču pašlaik šo sistēmu darbībā joprojām pastāv pretrunas. Piemēram, pagājušajā gadā Apvienotajā Karalistē saistībā ar kvotu darījumu tika veikta nopietna krāpšanās ar nodokļiem. Ne pārāk sen atklājās, ka Ungārijas valdības pārdotās kvotas nelikumīgi ir nonākušas atpakaļ ES emisiju tirdzniecības sistēmā. Ar ārzonas uzņemumu starpniecību tika veikts reāls mēģinājums divreiz izmantot emisiju tiesības. Šie ir tikai divi piemēri, kas parāda, ka emisiju tiesību sistēmas darbībā ir sarežģījumi. Ļaunprātīga izmantošana īpaši kaitē tiem dalībniekiem, kuri pieliek patiesas pūles, lai mazinātu kaitējumu videi. Mācoties no negatīviem piemēriem, mums iespējami drīzāk ir jānovērš juridiskās nepilnības, kas slēpjas kvotu tirdzniecības sistēmā. Eiropas Komisijai ir jāveic pasākumi pret atļauju izmantošanu, ja netiek veikta reāla darbība, ja atļaujas tiek izmantotas ļaunprātīgi vai tiek izmantotas nolūkos, kuri ir atšķirīgi no paredzētā nolūka. Turklāt mums jāizveido pilnīga juridiska saskaņa starp Eiropas Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem klimata aizsardzības jomā. Ņemot vērā visus minētos mērķus, būtu lietderīgi stiprināt arī ES uzraudzības procedūras. Efektīvai klimata aizsardzības regulēšanai arī turpmāk būs vajadzīgi elastīguma mehānismi. Taču elastīgums nedrīkst nozīmēt neprognozējamību un nedrīkst radīt ļaunprātīgas izmantošanas iespējas.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropadomes 2010. gada 25.–26. marta sanāksmes secinājumos skaidri ir uzsvērti galvenie dalībvalstu mērķi turpmākajam periodam līdz 2020. gadam. Es vēlos īpaši atzīmēt saskaņotos mērķus attiecībā uz ieguldījumu veicināšanu pētniecībā un izstrādē un gāzu emisiju samazināšanu, kuri ir pamatoti ar rādītājiem un saistībām. Pats par sevi saprotams, ka politiska griba ir būtiski svarīga, lai nodrošinātu, ka šie mērķi tiek pārvērsti politikas virzienos, kuri sniedz arī rezultātus. Paturot to prātā, mums

visiem ir jāpieliek pūles. No otras puses, es vēlos paust nosodījumu tam, ka tiek atlikta to kvantitatīvo mērķu noteikšana, kas izmantojami, lai samazinātu to jauniešu skaitu, kuri priekšlaicīgi pamet skolu, un palielinātu augstskolu absolventu skaitu, kā arī samazinātu sociālo atstumtību, vēl jo vairāk tādēļ, ka 2010. gads ir Eiropas gads, kas veltīts šim jautājumam. Pat ja dažādu apstākļu dēļ nav iespējams paātrināt lēmumu pieņemšanas procesu, ir jāparāda lielāka efektivitāte to īstenošanā, lai šī jaunā stratēģija izvērstos par veiksmi, nevis Lisabonas stratēģijas atkārtojumu.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Ņemot vērā tādus Eiropā notiekošos procesus kā demogrāfisko lejupslīdi pamatiedzīvotāju vidū un ekonomisko krīzi, es pilnīgi atbalstu labi pārdomātu stratēģisku rīcības plānu. Stratēģijai „Eiropa 2020” būtu jārada mums iespēja efektīvi cīnīties ar šo nelabvēlīgo parādību sekām, lai sagatavotu mūsu kontinentu nākamās desmitgades uzdevumiem globālas konkurences apstākļos. Es rēķinos ar to, ka dalībvalstu iedzīvotāju vidū tiks veikta laba informācijas kampaņa, lai palīdzētu iedzīvotājiem izmantot Lisabonas līguma piešķirtās pilnvaras un ļautu viņiem ietekmēt vispirms šīs stratēģijas plānošanu, bet vēlāk tās īstenošanu, nodrošinot iesaistīšanos reģionālā un zemākā līmenī, kā arī mazākās vietējās kopienās. Es piekritu, ka pašas stratēģiskās prioritātes — ilgtspējīga izaugsme, uz zināšanām pamatota un inovatīva ekonomika, ieguldījumu iedzīvotāju izglītībā un tādas sabiedrības izveide, kura būtu brīva no ekonomiskas sašķeltības un nabadzības — ir ļoti labi noteiktas. Es domāju, ka turpinājumam vajadzētu būt arī ātrai minēto prioritāšu praktiskas īstenošanas mehānismu izstrādei un attiecīga grafika noteikšanai. Es rēķinos ar labu un visaptverošu sadarbību šajā jomā. Es gribētu uzsvērt, ka stratēģijā „Eiropa 2020” jāņem vērā milzīgās atšķirības dažādu reģionu attīstības līmenī un potenciālā. Ja grafiku un stratēģisko mērķu sasniegšanas līdzekļus mēs aizmirsīsim atbilstīgi pielāgot atsevišķu ES daļu specifiskajām īpatnībām, baidos, ka mūsu darbam varētu nebūt gaidīto rezultātu.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju Eiropadomes sanāksmes rezultātu, jo īpaši svarīgo lēmumu, kas tika pieņemts par atbalstu Grieķijai sadarbībā ar SVF. Tas ir svarīgs solis ceļā uz Eiropas solidaritātes stiprināšanu. Grieķija nav vienīgā valsts eiro zonā, kas piedzīvo finansiālas problēmas. Strukturālas reformas un makroekonomikas stabilitātes atjaunošana, pārdaļot budžeta līdzekļus, lai atbalstītu ilgtspējīgu izaugsmi, ir svarīgāka nekā tieša palīdzība. Eiropas Savienībai ir vajadzīgs jauns, vidēja termiņa stratēģisks redzējums attiecībā uz izaugsmi un attīstību, apvienojot to ar apdomīgu finanšu līdzekļu iekasēšanu un pārdali. Ir jāpievieno divas būtiskas reformas — KLP reforma un kohēzijas politikas reforma, divas budžeta pozīcijas, kuras patērē lielus līdzekļus. Nodarbinātības palielināšana, konkurētspējas un ražīguma veicināšana vienlaikus ar izcili produktīviem ieguldījumiem pētniecībā un jauninājumos ir galvenie pasākumi lejupslīdes apturēšanai un ilgtspējīgas izaugsmes veicināšanai, kas ir svarīgākie mērķi stratēģijā „Eiropa 2020”.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es vēlos izteikt atzinību par to, ka tekstā, kurā sīki izklāstīti Eiropadomes secinājumi, ir ietverta atsauce uz īpaši svarīgo lomu, kāda ir kohēzijas politikai un kopējai lauksaimniecības politikai ES konkurētspējas nodrošināšanā. Sevišķi kopējā lauksaimniecības politika — par kuru pirms gaidāmās reformas šajā jomā notiek karstas debates — sava svarīguma dēļ ir īpašs temats. Ne tikai vairāk kā 12 miljoni Eiropas lauksaimnieku, bet arī patērētāji gaida konkrētos rezultātus, ko dos KLP reforma, jo šiem rezultātiem būs pozitīva ietekme uz viņu dzīves līmeni un pārtikas kvalitāti, kā arī, no otras puses, uz Eiropas lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības konkurētspēju. Savas turpmākās politikas īstenošanā Eiropas Savienības pienākums ir ņemt vērā tās cerības, kuras ES iedzīvotāji ir saistījuši ar nākamo KLP.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienības stratēģijas 2020. gadam pamatā ir jābūt paplašinātai ekonomikas un vides politikas koordinācijai, lai panāktu ekoloģiski efektīvu ekonomisko izaugsmi un augstāku nodarbinātības līmeni. Pāreja uz tīru ekonomiku, kas rada „zaļās” darbavietas, ir panākama tikai ar ražošanas, patēriņa un transporta modeļu maiņu, un tā prasīs ievērojamus budžeta, privāto un fiskālo līdzekļu ieguldījumus. Es uzskatu, ka šīs pārejas pamatā jābūt gudram, „zaļam” procesam, kuram tiks piešķirta prioritāte visos līmeņos — vietējā, valsts un Eiropas līmenī — un kurš palīdzēs uzlabot visu iedzīvotāju labklājību, lai Eiropas Savienība varētu uzņemties vadību aizvien vairāk globalizētā ekonomikā.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Man kā sociālistei Eiropadomes pieņemtā Eiropas stratēģija 2020. gadam nav pieņemama. Tajā nav skaidri paziņots, ka nabadzības apkarošana ir stratēģisks mērķis, un nav ietverti pasākumi šā mērķa sasniegšanai. Nabadzība skar 80 miljonus (20 %) Eiropas iedzīvotāju, un 17 % iedzīvotāju ir tik zemi ienākumi, ka viņi nevar apmierināt savas pamatvajadzības. Tā nav tikai ekonomiska problēma; tas ir arī cilvēktiesību pārkāpums. Nabadzība izraisa veselības zaudēšanu, ierobežotu piekļuvi izglītībai, bezpajumtniecību, diskrimināciju un sociālu atstumtību. Saskaņā ar Eiropas Komisijas 2008. gadā publicēto ziņojumu katrs piektais Polijas iedzīvotājs (19 %) dzīvo zem nabadzības sliekšņa un nabadzībā dzīvo 26 % bērnu (augstākais rādītājs Eiropas Savienībā).

Ilgtermiņa stratēģijai nabadzības apkarošanai jābūt neatņemamai ES politikas daļai. Saskaņā ar manas politiskās grupas iesniegtajiem priekšlikumiem šī stratēģija ir jāatbalsta ar kopējās lauksaimniecības politikas reformu. Ir būtiski garantēt nodrošinātību ar pārtiku visiem ES iedzīvotājiem visos tās aspektos (fiziska un ekonomiska piekļuve pārtikai, kas atbilst augstiem veselības un kvalitātes standartiem). Stratēģija 2020. gadam ES iedzīvotājiem būs vērtīgs dokuments tikai ar tādu nosacījumu, ja tajā būs ietverti sociāli mērķi. Tāpēc es aicinu Komisiju un Padomi: 1) atzīt cīņu pret nabadzību par svarīgu stratēģisku mērķi; 2) noteikt precīzi izmēramus konkrētus mērķus saistībā ar sistemātisku nabadzības samazināšanu; 3) izstrādāt un pieņemt (jūnija samītā) specifiskus nabadzības rādītājus; 4) noteikt konkrētus datumus atsevišķu daļēju mērķu īstenošanai.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropadomes 25. un 26. marta sanāksmē tika pieņemti lēmumi par jautājumiem, kuriem būs ievērojama ietekme uz tūkstošiem Eiropas iedzīvotāju dzīvi, jo īpaši to, kuri dzīvo eiro zonā. Pat ekonomiskās krīzes laikā, kura kļūst daudz nopietnāka tādās valstīs kā Grieķija, eiro zonas valstu valdību vadītāji ir panākuši vienošanos par finansiālu palīdzību šai valstij. Šīs dalībvalstis ir izrādījušas solidaritāti ar Grieķiju un apņēmību nostiprināt eiro valūtas stabilitāti, ņemoties nodrošināt divpusējus aizdevumus gadījumā, ja Grieķija nespēs atrisināt savas finanšu problēmas ar citiem līdzekļiem, jo īpaši Starptautiskā Valūtas fonda iejaukšanos. Turklāt nākamajos 10 gados jaunajai stratēģijai „Eiropa 2020” būs jāpaveic tas, kas neizdevās līdzšinējai Lisabonas stratēģijai, t. i., jāparāda sabiedrībai redzami rezultāti, jo īpaši attiecībā uz nodarbinātības veicināšanu, vairs neatliekot strukturālu reformu īstenošanu. Šīs stratēģijas neatņemamai daļai jābūt teritoriālai kohēzijai kopā ar citiem galvenajiem jautājumiem, proti, nepārtrauktām saistībām zināšanu un jauninājumu jomā, ilgtspējīgu ekonomisko progresu un sociālo integrāciju. Eiropas Savienība ir oficiāli izteikusi savu atbalstu šai stratēģijai, un dalībvalstīm ir jābūt absolūtai apņēmībai to īstenot.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropadomes 25.–26. marta sanāksmē ES pirmo reizi stingri apņēmās līdz 2020. gadam palielināt energoefektivitāti par 20 %, vienlaikus arī no jauna apstiprinot savu apņēmību samazināt piesārņotājielu emisijas par 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Lielākā problēma, ko ES pašlaik piedzīvo, ir dramatisks bezdarba līmeņa pieaugums. Februārī tas sasniedza 10 %, bezdarbnieku skaitam pārsniedzot 23 miljonus, un tas iezīmēja kāpumu par 3,1 miljonu salīdzinājumā ar 2009. gada februāri. Ekonomikas krīze ir skārusi gan valsts, gan privāto sektoru, kā rezultātā tūkstošiem Eiropas uzņēmumu tiek likvidēti un miljoniem darba ņēmēju zaudē savu darbavietu. Darba ņēmēju un uzņēmumu skaita samazināšanās spēcīgi ietekmē valstu izdevumiem piešķirtos budžetus, kā arī Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitāti. Tomēr ES ir jānosaka savas turpmākās attīstības rīcības virziens un jānodrošina vajadzīgais finansējums. Eiropas Savienībai jāiegulda izglītībā, pētniecībā un vērīnīgā, ilgtspējīgā rūpniecības politikā, lai spētu saglabāt savu globālo konkurētspēju. ES ir jāiegulda arī veselības aprūpē, lauksaimniecībā, kā arī transporta un enerģētikas infrastruktūrās. Es aicinu Komisiju iesniegt likumdošanas iniciatīvu Eiropas fonda izveidei, kura mērķis būtu transporta infrastruktūras attīstība.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi! Pēdējais Eiropas samits bija mēģinājums izstrādāt jaunu stratēģiju eiro zonai un izkļūšanai no ekonomiskās krīzes. Eiropas vadītāji bija vienisprātis, ka jāstiprina ekonomikas politika Eiropā, nosakot turpmākās kopīgas pamatnostādnes un izstrādājot agras brīdināšanas sistēmu tām dalībvalstīm, kuras piedzīvo ekonomiskas grūtības. Pasaules finanšu krīzes sekas Eiropai ir laba iespēja stiprināt savu iekšējo integrāciju un sadarbību. Tagad ir īstais laiks izmantot Eiropas integrācijas neapšaubāmās priekšrocības un izvairīt Eiropas projektu jaunā, augstākā līmenī. Šim samitam bija optimistiska un daudzsolīga nozīme. Taču mums jāuzmanās, lai šis mēģinājums izstrādāt jaunu Eiropas ekonomisko stratēģiju nebeigtos līdzīgi Lisabonas stratēģijai, kas bija paredzēta, lai pārveidotu Eiropu par dinamiskāku, uz zināšanām pamatotu ekonomiku, taču izvērtās par iespaidīgu neveiksmi. Paldies!

Iuliu Winkler (PPE), rakstiski. – (HU) Pusgada laikā Eiropas Savienība no cerīgas situācijas ir nonākusi gandrīz pilnīgā sašķeltībā. Pirms sešiem mēnešiem Lisabonas līguma stāšanās spēkā iedvesa optimismu un cerības. Tikai pusgadu vēlāk Grieķijas krīze ir novedusi ES līdz dramatiskam stāvoklim. Par spīti aizvien pieaugošajam brīdinājuma signālu skaitam visi gaida — kaut arī tas izklausās banāli — kad valstu protekcionisms kļūs nekontrolēts, kam potenciāli varētu būt katastrofālas sekas. Es esmu pārliecināts, ka tām dalībvalstīm, kuras atrodas sarežģītā situācijā, nav vajadzīgi ciniski padomi. Grieķijas situācija nav unikāla; Eiropas Savienībai nāksies piedzīvot līdzīgu krīzes ietekmi. Šīs problēmas risinājums ir ES solidaritātes palielināšana, efektīva koordinācija un stingras ekonomiskās pārvaldības izveide. Būdam Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) pārstāvis un Rumānijas ungāru politiķis, kurš ieguvis savu mandātu kā politiskas solidaritātes izpausmi, es uzskatu, ka vienīgais veids, kā izkļūt no krīzes, ir solidaritāte starp ziemeļu, dienvidu, rietumu un austrumu dalībvalstīm — tas ir, starp mums visiem.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Grieķijas ekonomikas situācija, protams, ir izraisījusi daudz emociju. Tās katastrofālo stāvokli ir izraisījusi gan pasaules krīze, gan arī Atēnu valdības nevērība. Nopietnu reformu neīstenošana un pārāk pavisma makroekonomikas datu interpretācija ir iemesli, kādēļ Grieķija šodien atrodas bankrota priekšā. Grieķija vēl daudzus turpmākos gadus izjutīs šodienas ekonomiskā sabrukuma sekas. Tāpēc es ar lielu interesi izpētīju ierosinātos atbalsta veidus, ko Eiropadome paredz sniegt Grieķijai. Es priecājos, ka Grieķija var rēķināties ar palīdzību, taču tai jābūt saistītai ar tūlītējām un radikālām valsts finanšu reformām. Mūsu reakcijai uz krīzi Grieķijā jābūt skaidram signālam citām dalībvalstīm, kuras cīnās ar līdzīgām problēmām, ka tām jāveic nopietnas iekšējās reformas, lai pašas saviem spēkiem izkļūtu no krīzes.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Eiropadomes 2010. gada 25.–26. marta sanāksmes secinājumos ir ietverts lēmums, kura nodoms ir stiprināt dalībvalstu ekonomikas politikas koordināciju, labāk izmantojot instrumentus, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 121. pantā.

Ekonomiskā krīze, jo īpaši sākumā, izraisīja daudzu protekcionisma prakses piemēru parādīšanos, kuri diezgan bieži bija apšaubāmi no ES konkurences principa viedokļa.

Vai stiprāka dalībvalstu ekonomikas politikas koordinācija un ierosinātā Līguma par Eiropas Savienības darbību 121. pantā noteikto instrumentu labākā izmantošana turpmāk novērsīs līdzīgas prakses atkārtošanos? Ja tā, tad kādā veidā?

5. Nākamo sēžu datumi: (sk. protokolu)

6. Sesijas pārtraukšana

(Sēdi slēdza plkst. 17.10)